

مهنا پدر عظام ریشه راحیات جد پدر بدنی عطا نمایند
 عالم را بکله مسخر نموده و مهنا پدر او است مفتاح اعظم
 عالم چه که ابواب فلوب که فی المخفیه ابواب میاد است ان
 او مفتوح اگر شرح آن علی ما پنهانی و پیش لمه ذکر شود
 بطول انجام دهن بخی از غلبانی در مراث حب شری
 نمود کله مبارکه انا المحبوب در او مطبوع بجزیت
 دارا و جامع هر چه اراده شود ازا وظا هر کرد نعلی
 نعلی هذ المقام الا على الذی کینونة العلو و التمی
 نمی عن و راهه محلامکرا این مقامات از قلم اعلی جای
 نا کل مقام ذکرالله را بدانتند و این درین را که امثنا و
 ما فی الغیب والثیهود است در خواص فلوب با اسم محکوب
 حفظش نمایند انهی اینکه در باره جناب حاجی با
 و مشهدی حسین و حاجی هاجی علی اهل کل علیهم
 بخاء الله ذکر نموده بودند تلقاء وجه عرض مثل فرموده
 الحمد لله ایشان بعنایت حق فائز بوده و هستند انا
 نوصیهم و ایشان بانظر بر ارواح المؤمنین و نجدها
 افتد العناقلین ایچه در کتاب امر نموده هم جمیع سبب
 راحت و اطمینان اهل عالم بوده و هست اذشاء اقصا

بجا بکمال دروح در جان بی اجنبه الرعن عامل و میتواند
باشد نور کله طبیت و عمل طبیت عالم را روشن نموده
و مینما پدر طوبی للغافرین آنرا نگیر من هنوز المقام علم
و علی احتجاج فیهناک و نذکر الامد والمجواد و نیزها
بنذکری لها وانا آن اکرم المظلوم قد طال سخنی عبارت
ایم احتجاج و لکن الروح فی فرج عظیم اینکه اراده
نمود باقی اعلی نوجه نمایند از بیل و بعد امرا پس از
درست سری آنرا اجبار نمودهم لذا فلم اعلی درام عصا
کلمه اذن نوقف نموده و اکر لو خبر الله حکم نمایند و دو
حل شد ام راضی و شاکر یائی نموده و نیز آنرا نذکر
فی بالف والثین الذين نبذوا وهم العباد عن وهم
مغلوبین الى الافق الاعلى بقوه مالک الاصداء نعالي فاطر
الشآم الذي ابدهم على عرفان هذا الامر الذي اراده
منه فی رخص الهداء والعرفاء كذلك نطق نملی الابی فی
معنی العظیم ابد و صنان اذ برای مردیک از شایان چنین
از کوژ چهوان بجهش کلمه میعوشت نمودهیم و ارسال شد
نایز او به اشامید و در این عرفان بکمال دروح در جان
پاس محبوب عالمیان ناطق نمایند امر و ذبلین امر محبوث

و لکن بمحکم و بیان ناکله المی در ارض طبیعت مفر باشد
 و سریز برآید اپد و منان فشم با شرائفات افواه را قاب
 مانی که از جوامر وجود پد نه دخود را بدایند و مقامات
 خود را حفظ نمایند جمیع نجار عالم در خارث بین شا
 میشوند و انشاء الله شما با ربع عظیم مثا مدن شوپل و
 جمیع اپھر الیوم منور است واضح و مکثوف در عالم
 مثا مدن کرد داد انشاء الله کل از رجهن است قائمت یافای
 بنا نیکه اگر شیطان جمیع دمایش دوسادس خود
 ظاهر شود او را معدوم صرف مثا مدن نمایند ای
 دومنان امر در روز شما است بنوشید و بنوشانید
 بحر جهوان آمام وجوه متوجه دافتار کرم آمام بصر
 مشرق فلاح در جمیع امور بمحکم ناظر نمایند نا
 ضوضای غافلین مرتفع نشود اپھر امیر شد اگر موقی
 بمحکم نیاشد ها پد د در ذکر آن نوقفت نمود از اینکله
 مقام حکمت واضح و مبرہست غنکواجا فیکل الاحوال
 و کل را وصیت مینمایم بحفظ آنکه والواع باشد
 حفظ آن کمال جمد را مبدول دادند اینچی
 انشاء الله جمیع دومنان المی اذ افوار شهوس بیان

منور و مسر و شوند و ها امر وابه فی الكتاب عامل
 و در حفظ الواقع المحي فی الحفيفه باشد کل احوال تما هند
 چنانچه از مثیل بعضی از دوستان را که اراده نموده است
 نمایند او ل نوشجات اپیشان بدست افاده این جا زن
 نه باشد عمل محکمی از براى آهات المی معین نمایند ما ان
 مت اپادی نالا پسر محفوظ ماند آنکه لایته الا
 المطهرون بوده و خواهد بود و اینکه در باره جنا
 اما استبد محمود و جناب استاد افاجان علیهم السلام اکه
 ذکر فرموده بودند مخصوص هر یک لوح امنع اند
 از سیاه هفضل نازل و ارسال شد ای محبوب من فریاد
 جاری و بصر متواج و شمش من شرف و لکن طالب میبل
 و کتاب و باشد چنین باشد چه که لؤلؤ معانی داره
 بی بصری لا بن نه و جو هر یعنی را هر بضردی ثابت نه
 پاری استدعا اینکه اذ فول اپتفان خدمت آن دو
 عزیز نیکبر بسانت و همچنین دوستان که از مثیل
 بطراء عنایت محبوب حبیبی نافذ شدند لعم محبوب
 و محبو بکم و محبوب من فی التهوات والارض معادله
 عینها پد بکله اذ کلات المی ما ادار که اسروا و

رانه العیون بشارث دهند و دلوج مبارکه افک
 را رسال دارند ناصد بر منشح و قلب منور نفس
 فارغ و وجه منیر وبصر حمد کردد و همچنین ذکر نفیہ
 موسویین بجناب اسناد امیبل و نایب رضاحب
 الاستدعای جناب حاجی یا با علیه و علیهم بحمد الله
 در ساحت امنیت اندس ارفع اعلی عرض شد مخصوص
 مریک از ایشان لوح ابدع ایمی از ملکوت عنایت
 رتبنا العلی الاعلی نازل و ارسال شد انشاء الله و
 هرجوی و از مرکله ازان نعمت ابدی و مائی
 اخذ غایبند و اینکه در باره جناب افاغذا ابراهیم
 بجهی مرقوم داشته بودند عرض شد و از آفتاب
 خیفت امش افات و غلیبات آن بصورت لوح نازل
 هنئا من زاده و فریه و پسریه و چند منه عرف الله
 الیزد العلیم و اینکه در باره جناب افای ایاس
 علیه و از این خلیل مرقوم داشتند و مکنون که
 با پیش ارسال داشته اند رسال نوده اند این تفصیل
 و اینکه در آن مکوب مذکور بود ملقاء وجہ مقدم
 شد ملک لوح مبارکه حاوی ملکوت بیان بود

خصوص اپسان نازل انشاء الله اذ افتاب ببيان رعن
روشن شوند و از کوثر جاریه در انفر معان پیامندا
و اینکه در باره جناب افاستید با فرطه و حمود و خوش
اپسان الذهی صعد الى الله فوشه بودند در ساحت
امض اندس عرض مثد پک کتاب میهن بصورت پک
لوح ظاهر و ارسال شد نا اند رای علوم مکونه دد
کلام سلطان اپات فتحت بند و اینکه ذکر جناب
مشهدی علی اکبر و پیر خالوما انا عین وانا نام دجای
انا جواد ذاکر و بنگان علیهم عباد الرحمن بوزده بودند
کل در ساحت اندس عرض مثد نسبت به مریم افتاب
عنایت مشرف و لائخ انشاء الله کل باراده الله نا
باشند و بجل اتخاذ مفتک لب ظهر فی الملک ما شیخ
بر الافئه والتفویں اکر نا من غافل مطلع شوند بر اینکه
حق جلاله در این ظهور اعظم چه اراده بوزده جمیع
عباد اذ امر اعلماد جملاد فضل و اغثیا بافق اعلی نوچه
غایبند اپکاش حضرت سلطان اہوان فی الجمله نوچه
مهضر مود و بر اثار مدنی ظهور اطلاع پیامندا چهارمین
که علای ظاهر و بعضی اذ تقویں مانع این مطامند و

حجاب این امر با بدکل از حق منبع سائل شوند که بیوی
 از اسباب آنحضرت از درهای آکاهی بتوشاند آنکه
 هو الفدیر و نفیه الخبر و آنکه ذکر جناب امام محمد
 و اهل وابن اپیشان علیهم بجهاد الله را نموده بودند ان
 این فقره کمال مترث حاصل ظلل علم استقامت ازان
 پیش مشاهده شد محبوب امکان فرمود عرف بیوت
 در سویخ واستقامت اذان آنکه ازان جمع مثبت موضع با
 مکنوبی با اسم ضلع اپیشان علیها بجهاد الله بجا نهاد
 و ازان بجا با پیشان امد فی الحقيقة عرف استقامت ازان ساطع
 بود و این مقام بپار بزرگت طوب ها و لمن کتبه
 هنیتاً ما و لمن جری من فله ما حکی عن الحق والصدق
 خدمت کل عرض قوانینی معروض مهدارم و آنکه
 مرقوم داشتند جناب اما مهرزا محمد حین خادر بیت
 جناب که دعلیه بجهاد الله متزل دارند اذان الله
 بعنایت حق در جمیع اجهان فائق پاشند عرايی عرض
 در سخطهای جناب که دعلیه بجهاد الله واحداً بعد
 واحد در موافق مخصوصه ملقاء وجهه مالک احلاه عرض
 شد در هر کره افتتاب عنایت مشرف اذنا کو الله با

بیجهتہ اند عامل پاشند و بدزکرش ناطق باشد دوست
 المی که از رجیع بیان آشامید و اند بکمال حکمت و
 ببلیغ امر حجد بلیغ مبدول داردند این فقره اهم است
 و بیار بزرگ و لکن بحکمت لذلایر نفع نیعی آتناعین و
 ضوضاء الغافلین و همچنین مخصوص جذاب خیفایش
 یک لوح امتنع اهل س نازل و ارسال شد و لکن ارسال
 رسائل و اوقوال الواح و ارسال آن هر قدر در دران آرایه
 منور باشد افریب بیغونی و حکمت بوده و غواهی
 در این فقره ملاحظه حکمت لازم بل واجب چه اکنیز
 نمایند شاپد سبب ضر و منع کرد و شاپد ضر برد
 مبارکه الهمتہ راجح شود در جمیع احوال حکمت مغلظت.
 و اینکه مرقوم داشته بودند محبوب رو حانی جناب
 نبیل این نبیل علیه من کل خیاه ایهاه مذکور داشتند که
 خاله والده ای اعترضتی و خود جناب مذکور و میتوینما
 اپسان استند عالم نموده اند ذکر شان در ساحت اند
 عرض شود عرض شد و امطار رحمت اذیمه بیان نمی
 مخصوص هر یک نازل هنیاله دلهن و درینها لایحه ایه
 و امامه طرا و اینکه در بانه جناب ایم معوجه علیه

بِحَمْدِ اللَّهِ الْأَكْبَرِ ذَكْرُهُ نُودِهُ بُوْدَنْدِ اِنْشَاءِ اللَّهِ هِرْمَقَامِ
 وَهِرْمَلِ وَهِرْدَهَارِ دَرِزِيفِ دَارِنَدِ دَرِظَلِ عَنَابِتِ حَنِ
 جَلِ جَلَالِهِ بَاشَنَدِ وَبَاجَاهِي اَفْهَمِ وَفَلَوبِ مَشْغُولِ
 اِنْشَاءِ اللَّهِ خَدِمَتْ حَضْرَتْ اِپْشَانِ اِرْسَالِ مَهْشُودِ آنْجَهِ
 مَدَلِ بِرِعَنَابِتِ وَفَضْلِ وَشَفَقَتْ مَحْبُوبِ عَالِبَانِ اِتِ
 یَنِ لَوْحِ اِمْنَعِ اَنْدِ مَخْصُوصِ جَنَابِ اِنَامِهِرِ زَاجِبِ اِقْعَهِ
 خُونَارِی نَازِلِ وَذَكْرِ بَعْضِی اِزاوَلِهِی حَنِ دَرَانِ
 مَذَکُورِ خَدِمَتْ مَحْبُوبِ جَنَابِ مَلَاعِلِ اِكْبَرِ عَلَیْهِ بَجَاءَهُ
 مَالِكِ الْفَدَرِ دَارِسَالِ دَارِنَدِ کَاِپْشَانِ بَعْدَ اِنْمَاثَهِ
 اِرْسَالِ عَنَابِتِ الْبَهَاءِ الظَّاهِرِ الطَّالِعِ الْتَّاطِعِ الْمَرْفَعِ
 الْلَّائِعِ عَلَیْکِ بِاِحْبَوبِ قَوَادِی وَعَلَیْهِ دَعْلِ اِولِیاءِ
 اِنَّهُ الْمَفَرِیْنِ وَالْمَحْدُودِ دَبِ الْعَالَمَینِ دَوْعَیْ لَذَکَرِ
 الْفَدَرِ لِتَبِکِ الْفَدَرِ لِاِسْقَامَنِکِ الْفَدَرِ بَجَدِ دَعْرَضِ
 مَهْشُودِ جَمِيعِ مَطَالِبِ مَذَکُورِهِ کَهْ دَرِدِ سَخْنَهِ اِنْزَرِ مَحْبُوبِ
 جَنَابِ سَمِ عَلَیْهِ بَجَاءَهُ اِلَّا هُی بُوْدَ وَاحْدَأَ بَعْدِ
 وَاحْدَجَوابِ عَرْهَنِ شَدِ وَمَخْصُوصِ اِسَاعِی مَذَکُورِهِ
 اِزْسَاءِ عَنَابِتِ مَالِکِ اِحْدَهِ الْوَاعِ مَفَدَهِ مَبَارِکِهِ
 نَازِلِ وَارْسَالِ اِنْشَاءِ اللَّهِ کَوْسِ هَبَا کَلِ تَقوِسِ مَحْلِ الْاَنْ

و نا میل و افشو ند از براو بیول ام طار رحمت ریخت
که از تھاب سماو مثبت جاری و نازلت و از خن نعما
شانه سائل و امل که شکر و حمل که از الین مخلوق خ
متقابل نعمتهاي بپنهای حن ظاهر مبیود بطرابیول
فا فرگردد و جمیع را بعنایت و شفعت مخصوص فرماید
و در این ناشد رامنع تنا بدل آن ها لهو اکتفور الکریم آن

العطوف البائل العلیم الحکیم خ ادم

جناب محبوب مکرم سمندر علیه بحاء الله

بیم ربنا الا اقدس الا اعظم العلی لا ابی عرض مبیود
صورت مطالب جناب حاجی محمد علی ولیاً علیه
بجاء الله و عنایته فرداً محبوب ارسال داشتند
در صاحت امنع افسوس علی عرض مشد اینکه داد
جناب ابن خان امیری نوشته بودند پس از عرض این
کلمه علیها از مطلع پیان مالک وری نازل و ظاهر فوله
بل اجلاله قدیم عنا ما اراده من آنکه رب ما ابری و ما لا ابری و
اجینا و فضلا من عند نالی فرج و بکون من الشاکن
له ان بیول سیحانک یا من باسمک ظهرت لیالی بجود

العلم والترفان واشرفت شمس المحكمة من افق سماء ابن
 استاذك بان يجعلني مرتبا بطراف رضاك الذي كان
 امل صفاتك وامنائك هذا مقام لا يعاد له مقام في
 ملائكة عمل لا يناس بعمل في بلادك ثم استاذك بالله
 العالى والظاهر بالاسم الاعظم بان تكتب لي من فلك
 الاعلى ما ينفعنى فى الآخرة والاولى انى انت مالك
 الايمان وفاطر العالم ارب هب لي ذرته طيبة هى
 فى البيان انى انت المفتول على ما نشاء وفي فضلك
 ذمام الاشيا لا الله الا انت العقول الكريم او لا اكرجه
 از نعمتهاى بوزنك المحيى وذا اثار شجرة اذانى و
 لكن وحن ان ومدت يعماى ان احدى جن حى جبل
 جلاله مطلع نه انا خبرك بشرى جنتك با فيه دامتها و
 هي في هذه الايام كلها انت المطاعة وواز صدراك
 او لا احت وافتلت چرك بطراف بغا منین اكرمالك
 پک كله شوند از قدو مالك كل چیز خواهند بود طو
 اذ براى نفسك بما ثمار شجرة فلم اعلى فائز شد اى
 في الحقيقة امر وذ منصب بحق جبل جلال الداست ودر كل
 كتب بهم انت موسوم جميع من على الارض بذكرى

ازادکار و کلمه از کلام که از افق اراده مالک اسماه
 اشرف نموده معادله تفابد شرح این مقام غریب بکسر ده
 غریب جان منور آکر رمزی ازان ظاهر شود لعمر الله
 کل عجان طالب و مثنوی مشاهده شوند انشاء الله
 بعنایت حق فائز باشند و بطران استغامت مژن ^{بیت}
 افضل اعمال فرد غنی منعال و همچنین کربلا ^{هم} افضل
 کاذن بوجه بسطر سجن خواسته ^{بودند} نطفاء وجه عرض
 هذاما ماج به بحر البيان في الامکان فوله جلد عزیز با
 مجهز انشاء الله بعنایت حق فائز باشی جمیع عالیازی ^{بیت}
 این پنجم خلق شده اند و در کتب اسماهی کل مبلغ احادیث
 و ظهور موعدند جمیع السن و افلام ازو صفات این
 یوم مبارک عاجز فاصل است این است آن ایا میکنم پیغما
 ان اخرج الفؤم من الظلمات الى النور و تبرهم بما يأم ^{له}
 و همچنین پیغما بد الملک یوم میذ الله معد للک چون
 افتاب ظهور از افق اراده اشرف نموده و اذوار وجه
 عالم را منور ساخت کل غافل و محجوب مشاهده کشند
 الا من شاء الله معرضین هیان که بالمرز انکار این فضل
 اعظم و دهض اکبر نموده اند و حق جمل جلاله ازان نفو

اخبار فرموده بقوله تعالى وهم في مریز من لغایه الله
 رجم اذکار منزله در کتب المی در ذکر وثای ابن یون
 مبارک نورانی واضح و اشکار است ولکن کل اد غیر عرض
 بثأں غافلند که بفطرة از مجر معان فائز نشد اند
 لهم بما يبذرون الأنصال واخذوا الأعناد في يوم فبيه
 يكلم متكلم الطور واحاطت انوار الظهور وينطبق الا
 الملائكة مالك العرش والرئي رب الآخرة والأولى
 يا محمد اولها طالب و محبون هم طالب ولكن اهل نعاف
 حائل انوارا قتاب عدل خلف صحاب ظلم مسورة وان
 برای اصلاح عالم امد مخصوص لغا ظاهر شد و لكن
 محجین و غافلین مانع شد اند فل سجانك پامن
 ما ج عبر الوصال و ظهر حکم اللقا دبر ما كان مسطوا
 في الزبر والألواح استلک با نوار و جملک التي بما
 اشرفت الأرض والسماء با ان لو قفي على الاستفادة عليه
 حتى و لو تبدى على ما يحيى وفرضي پامن في فیضتك
 ملكوت الآسماء ارب انا الذي اقبلت الى اقوافك
 و لثبتت بن هل عطائيك استلک با ان لا يخر مني عما
 عندك ارب نوانی فزاد انت خير الواردین فذرلي

ما رددت به بجودك وافتضالك وما ينفعني في كل عالم من
 عوالمك انك انت المهم من الذى لا ينفعك شيئاً في لفلك
 والمقدار الذى لا ينفعك مسطوة عبادك لـ الله الالان
 المعطى الباذل الغفور الرحيم ارب اسئلتك بـ ان نكتب
 اجر من اراد سلطـ الرحبـ بـ اذنك ونوجـهـ الى دـ جـمـكـ الىـ انـ
 فـ انـ بـ لـ قـائـكـ وـ قـامـ لـ دـىـ بـ اـ يـكـ وـ سـمعـ اـ هـانـكـ اـ يـ ربـ اـ نـاـ
 المـ حـاجـ دـ اـ مـ اـ نـتـ اـ غـنـىـ اـ غـالـ بـ اـ مـ قـدـ رـ اـ قـدـ رـ لـ اللهـ الـ اـ لـ اـنـ
 الـ عـلـيمـ الـ جـبـرـ اـ نـجـيـ الـ حـمـلـ اللـهـ اـ شـرـافـاتـ اـ نـوـارـ اـ قـابـ
 فـ ضـلـ نـهـ بـ جـلـ بـ كـ دـ حـاجـ بـ ذـ كـ اـ بـ اـ حـادـمـ فـ انـ بـ اـ شـدـ دـ
 وـ سـطـ زـوـالـ مـشـرـفـ دـ لـ اـ نـجـ وـ جـعـ حـاـبـ اـ شـاهـ مـنـوـجـهـ وـ
 بـ دـ اـ نـجـ ذـ كـ مـ ذـ رـتـمـ اـ فـوـسـ اـ بـخـادـمـ اـ زـانـ كـ دـ بـنـ كـوـشـ
 لـ اـ بـقـ اـ بـنـ مـذـاـنـرـ صـدـهـ زـارـ كـوـشـ اـ زـ جـوـصـ هـوـشـ بـاـ بدـ خـلـقـ
 شـوـدـ نـاـ بـ اـ بـخـرـ سـرـ اـ وـارـ اـ سـتـ فـ اـ نـوـنـ كـرـ دـ دـ اـ بـدـ وـسـانـ بـيـجاـ
 محـبـوبـ كـ اـ مـرـ وـ دـ رـوـزـ سـمـحـ وـ بـصـرـ اـ بـ حـنـ اـ بـنـ حـادـمـ
 فـ انـ مـ بـطـلـ بـ دـ كـ دـ اـ ذـنـ وـ اـ عـهـ عـنـ اـ بـتـ فـرـ بـ اـ بـدـ نـاـ اـ دـ
 حـلـاوـتـ اـ بـنـ نـاـ مـنـوـعـ نـوـدـ وـ بـصـرـ حـدـ بـ دـ عـطاـ اـ نـاـ
 نـاـ اـ دـ مـثـاـهـلـ اـ نـوـارـ دـ جـهـ مـحـرـومـ نـكـرـ دـ دـ كـلـ شـئـ فـيـضـهـ
 وـ كـلـ اـ عـضـلـ بـ طـوـفـ فـ حـوـلـهـ اـ سـئـلـهـ نـعـاـلـ بـ اـ نـجـعـلـنـاـ

من الناظرين الثابتين الراسخين المُثبّترين
 روز دود ذكر و شالت انشاء اقه ما بوس نشیم و
 محروم غانهم و هچنین ذکر جناب اقامه زا اعمیل اذ فراز
 ساوجبلاغ بود این فخر هم بشرف اصحاب مالک اسماء
 فائز و لسان عظت با هنگلات حکایات ناطق فوله جل جلا
 بسم الظاهر ائمّه زور پا اعمیل عالم با نوار درجه منقد و کن
 چشم بپار فلیل بود و هست ندای رحم در کل اجنب
 مرفع و جمیع از اور غافل فرقن اولی بیک آن این آیام
 معادله تفاه مدد چه که این ہوم عزیز در جمیع کتب بحی منو
 است و بیوم الله مذکور طوبی از بای نفوی سیکه الیوم
 از بحر حیوان اشامید ند وار فوضات فیاض حسینی
 هر قم نکشند هر عملکه الیوم ته ظاهر شود اوستند اعمال
 است پیغمد بذلک من عنده اتم الكتاب جمد عنا که شنا
 نافر مشوی با چه که سرا وار این امر عظت خدام تمام
 این امر شموس بود و خواهند بود نفک قوع عظمه و ملطا
 و کن من ای شاکرین این خی و هچنین ذکر جناب مشهد
 خد نفی اشها ردی غرده بودند که ثان بازار اینها
 فائز شد اول بعد از عرض این لوح امنیع اندیس مخصوص

ابْشِنْ نَازِلْ فُولَهْ جَلْ كِبِرَ زَاهِرَهْ مَا الْحَاضِرَ إِنَّا نَظَرْ شَهِدَاتِهِ
 امْرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالَّذِي ظَهَرَ بِالْحَقِّ إِنَّهُ لَمَوْ أَكْبَرَ إِلَّا عَظِيمٌ
 وَسَاهَمَ الْعَقْلُ وَمَطْلَعُ الْأَنْوَارِ الْعَدْلُ وَمَرْفَى الْوَجْهِ وَ
 مَطْلَعُ الْأَلْهَامِ لِمَنْ فِي الْعَالَمِ طَوْبٌ لِمَنْ سَمِعَ وَسَعَ وَغَتَكَ
 بِجَلَهِ الْمَثَنِ وَذَهَبَتِ بَنَهِ الْمَبَرِّ بِإِعْدَادِ فَلَنْ فَلَسْمَهَا
 نَذَانِكَ اجْبَنَاكَ لَعْلَ مَجْدُكَ مِنْ بَيْانِ دِينِكَ الرَّحْمَنِ يَصِيلُكَ
 مِنْهُمَا عَلَى هَذَا الْأَمْرِ إِلَّا عَظِيمٌ الْعَظِيمُ طَوْبٌ لِوَجْهِهِ وَجْهٌ
 وَلِفَلَبٍ فَصَدِ الْمَفْصِدُ إِلَّا عَلَى وَلِيدِيَهُ مَنْتَكَ بِالْأَرْوَاحِ الْأَوَّلَى
 الَّذِي يُنْطَقُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالْمَاءِ وَيُبَشِّرُ الْكَلَّ بِمَدَا
 الْأَنْتِهَوْرَ الَّذِي إِذَا ظَهَرَ يُنْطَقُتُ سَدْرَةُ الطَّورِ نَذَانِ
 مَالِكُ الْشُّورِ الَّذِي بِهِ تَقْعُدُ فِي الصُّورِ وَانْصَعَّ مِنْ فِي
 الْأَرْضِ وَالْمَاءِ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنَّهُ الْمُقْدَرُ الْفَدِيرُ أَنْكَ
 إِذَا سَمِعَتْ نَذَانِي وَقَرِبَتْ بِبَيْانِي فَلِمَا مَالَكَ نَاصِيَتِي
 اسْتِلَكَ بِتَفْكِكِ الْعَلَيْهَا بَانَ مُخْفَظَتِي مِنْ سَهَامِ الْأَمْدَاءِ
 الَّذِينَ نَفَضُوا عَهْدَكَ وَمِسَانِكَ وَكَفَرُوا بِمَا يَهْدِيُونَ
 كُنْتَ غَالِلًا حَوْكَنِي بِدِعَانِيَكَ وَكُنْتَ نَاعِمًا هَرَقَنِي
 أَرْبَاحَ جُودَكَ اسْتِلَكَ بَانَ بِجَعلِي مِنْهُمَا عَلَى حِلْكَ
 أَنْكَ أَنْكَ أَنْكَ أَنْكَ أَنْكَ أَنْكَ أَنْكَ أَنْكَ أَنْكَ أَنْكَ

وهمجین ذکر جناب افامیرزاده عبد الرحیم اهل کهریزه
 در صورت فرست بوده بعد از عرض در ساحت امن
 افس اعلی شمس بیان از افق ملکوت الہی و بهشت این
 کلامات عالیات بخلی فرمود فویله جل جلاله هو المؤذن لکلم
 الحکیم با عبد الرحیم پذکر کرد الرحیم من سطرا السجن و عدو
 الى الله الفرد الجبیر آیا که ان تُنْعَلْ شُؤُنَاتِ الْعَالَمِ
 عن هذالفضل العظیم دع ما عند القوم وخذ کما
 الله بقیة من عندك وقل لك الحمد بالله العالمین ات
 فذکرت خربها فی مجر العقلة والمحوى انقد شنی پد
 فضلك با مالک الاصداء استلک بهموم ایا نک ومحو
 بیانک و المعانی التي ما اطلع بما الا علمت با نجعنه
 پنکل الاحوال ناظرا اليك و متوجه ای و بجهک و
 ناطقا بثنا نک و ساجدا عند ظهور عظیتك و خاصی
 بر و زیست لک ایوب انا الذي فضلت المفضل
 والغا به الفضی والدرداء العلیا عند بخلیان ای و
 شمس ارادیک استلک با نظریک اليك و تو قنی علی
 ذکر و شنا نک والعلیا اتو زلنه فی کتابک ایوب فد
 جئنک بیجل من العصیان و ایه بکینونه بطلب منک

القرآن يأْمِن بِاسْهَلِ الرُّحْنِ فَرِيقُ الْإِمْكَانِ اسْتَلَانَ
 بِاَنْ لَا تُخْبِيْكَ الْعَبْدُ الَّذِي سَعَى إِلَى بَعْرَفَتِكَ وَدَوْجَهَ
 إِلَى اَفْعَلِ عَطَائِكَ اَدْعُوكَ بِاَمْوَالِ الْعَالَمِ وَالظَّاهِرِ
 اَلْأَعْظَمِ بِاَنْ يَخْلُ عَابِرَيْ فِيْكَ الْأَهْوَالِ جَزِيجُوكَ وَ
 اَحْسَانَكَ اَنْكَ اَنْتَ الْمُفْتَدِرُ عَلَى مَا نَشَاءَ فَعَلَ وَخَلَمْ
 لَا إِلَهَ اَلَا اَنْتَ الْفَضَالُ الْكَرِيمُ اَنْتَ الْمَحْدُودُ جَنَابُ
 مَذْكُورُ بِذِكْرِ حَنْجَلِ جَلِيلِ الْجَلَالِ فَانْتَ مُشَدِّدُ مَا نَشَاءَ اَتَهْدِدُ
 جَمِيعَ اَهْوَالِ بِذِكْرِ شَعْوَلِ بَاشِنَدُ وَبَئْنَاهِشُ تَاطِنَ
 اَمْرُ وَذِكْرُ ثُونَدِ كَانِ ظَاهِرُ وَرُوحُ حَبِيبِيْ مُوجُودُ
 جَمِيدُ نَماشِدُ نَمازاَنِ فَضْلُ بِهِنْهِيْ فَتَمَتْ بِرِيدُ وَبَعْنَاهُ
 مَالِكُ اَسْهَا فَانْزَ شَوْبِدُ اِنْ رَوْذُ مِبارِكُ رَامِشِهَ وَقَبِيرُ
 بِنُودُهُ وَخَواهِدُ بِوْدُ اَغْهَرُ مُوتُ شَوْدُ ثَدارِكُ اَنْ عَالَ
 اِنْ خَادِمُ فَانِ شَبُ وَدَوْزَا سَنَدُ عَامِبِنَا بِدُوكَ حَنْ
 جَلِيلِ جَلَالِهِ جَمِيعُ دَامُؤَبِدُ فَرِمَادُ اَنْرِ جَوَادُ كَرِيمُ لَا إِلَهَ
 هُوَ الْفَرَدُ الْوَاحِدُ الْهَرِيزُ الْحَكِيمُ وَهَمْجِينُ ذَكْرُ جَنَابِ مَلَأَ
 مُحَمَّدُ عَلَى وَلِيَانِ دَرَانَ وَرَفِيرُ مَذْكُورُ هَذَا مَا قَرَلَ مِنْ
 لَدِي اَقْهَهُ الغَنِيِّ الْمَسْعَالَ فَوْلَهُ عَنْ كِبِيرِ بِاَمَّهِ بِمِرِ الخَوَدُ
 الْكَرِيمُ كَلَبُ اَفْلَهُ الْجَنِّ لِمَنْ فِي الْإِمْكَانِ بِعَرَبِهِمُ الْبَهْ

انه لمو الحق علام الغيوب يا محظوظ بليل على ان اشهد بما
 شهد اقه اقر لا الاله الا بهم القيوم طوبى لمن فضله
 الوطن لا على فلسبيك اقبل الى بصر النساء ولطالب ثقور
 بانوار المطلوب ضع العالم باسمى الاعظم وخذن كاما في ذلك
 نزل من سماه مثيبة رتبك العز من الودود أنا اظهر لك الا
 واقول الايات ولكن الناس هم لا يفهون فذاخذوا
 اصول افهم ونبذوا اصول الله عن دراهم الائتمام
 لا يشرون خذن كأس العرفة باسم ربك الرحمن اياك
 ان تمنعك اشارات العلماء عن هذا الفرج الممنوع
 فما شرب منه رغما للذين كفروا بالله مالك الوجود فما مثل
 الله ما ان يؤتى به على هذا الامر ويتقرب لك اليه ان
 ربك هو العز وواحد لا ينافيه من المحبوب كذ لك دلیع
 الذي ينون ونطن لسان الوجه طوبى لمن سمع وبل الكل
 غافل من دود امني ومحبوب ذكر جناب مشهدا
 على ما كان طالقان باصقاء محبوب عالميابان فما ذكر
 فدم درباد او بما يكلمات عاليات ناطق فوله عالي
 باعلى ذكر درجعن اعظم باصقاء مظلوم فائز حمدك
 محبوب بكماروكه نورا مؤتى به مرد بروغان كنز

مکون و غیب مخزون الـنـى منعـت الـأـبـصـارـعـنـالـتـلـرـ
 الـهـ و الـلـبـانـعـنـذـکـرـ و الـأـفـدـعـنـاـدـرـاـکـ و الـقـمـ
 عنـاـصـنـاءـاـهـمـهـ هـوـاـهـاـقـاـسـهـ وـقـوـثـقـاـنـجـعـ
 رـاـرـمـطـلـعـنـوـرـاحـدـتـهـ منـعـعـوـدـهـ الـأـمـنـشـأـةـاـقـهـ بـاعـلـهـ
 نـدـاـیـمـظـلـومـرـاـبـشـنـوـ وـاـسـنـامـمـوـهـوـمـ رـاـهـاـسـمـ فـهـوـمـ بـکـنـ
 بـعـنـيـظـنـوـ وـاـوـهـاـمـ رـاـبـاـنـوـرـبـیـنـ مـبـدـلـغـاـبـنـظـمـعـوـ
 اـعـظـمـمـحـضـاـصـلـاجـعـعـالـمـظـاـهـرـشـلـهـ فـنـادـوـقـزـاعـعـنـوـجـاـ
 بـاـبـدـقـوـسـمـفـلـهـ بـکـالـرـوـحـ وـرـجـاـنـ بـاـمـلـاـمـکـانـ
 مـاـشـرـبـغـاـبـنـدـاـلـاـمـرـبـدـاـقـهـ بـشـلـمـاـبـشـاـمـ وـبـحـکـمـمـاـبـلاـ
 وـهـوـالـزـنـالـجـبـدـاـخـنـیـ فـضـلـوـعـنـاـبـثـ وـمـکـرـمـتـ
 حـقـبـلـجـلـالـهـعـنـاـیـ رـسـلـکـدـاـکـرـجـعـعـالـمـخـوـدـرـاـدـ
 سـبـلـشـغـاـنـمـدـهـرـاـبـهـ ظـبـلـبـوـدـهـ وـخـواـهـدـبـوـدـ
 بـشـمـدـبـنـلـكـ مـاـقـزـلـمـنـسـمـعـنـاـپـنـهـ لـاـوـلـبـاـشـنـهـمـاـ
 لـمـغـاـنـدـوـبـلـلـلـعـاـظـلـنـمـحـدـقـهـ رـبـالـعـالـمـنـ وـاـنـ
 اـبـاتـبـنـاـتـمـخـصـوـصـجـنـابـحـاجـیـمـحـمـدـعـلـعـلـبـانـ
 عـلـیـهـبـحـمـاـاـقـهـ کـاـسـمـعـنـوـسـمـذـکـوـرـ رـاـرـسـالـدـشـهـ
 نـازـلـاـنـشـأـةـاـنـکـاـمـرـفـانـبـاـشـاـمـدـوـعـاـدـاـدـ
 اـقـهـ قـاـمـزـکـرـدـنـدـفـولـهـشـاـلـیـ هـوـالـنـاطـنـاـکـلـیـمـ بـاـ

محمد فیل علی مخصوص هر یک از نفوس مذکوته درود
 آیات بدیعه منبعه از سیاء مشبّث المحبه نازل واریا
 شد انشاء الله با بصار مقدس از غبار او هام و دمد
 ظنون مساهمه غایبند و بالسن طفه صادقه فراز کنند
 و با ذن واعیه بثنوند اکر نفی فی الحقيقة با سماع پلکه
 ان آیات الْحَقِّ موقوف شود البَشَرُ اور اجدب نمایند و بمقام
 مقدس ازا و صاف عالمیان هدایت فرماید بثنوند
 مظلوم را و بکمال روح در بیان بدنگوش مشغول باش که
 شا پر خلق غافل مندن گر شوند و سبب وعلت عائی
 خلقت را بابند آنکه بحدی من بشهادتی صراطه آیه
 جمیع احزاب بثاثی بزیب اسباب هفت کاشش راند که
 اذنان از ذکری عاجز است مع آنکه در هر چیز دنیاندا
 مینماید و میگوید ای پر ادم ز دادت بزایب راجح شو
 وز خارف و ثروت و عربت بتو و فاتما پد چنا پخیر باحد
 فیل از نزو و فانموده طوبی لک با محمد فیل علی بما فریش
 با آیات رتبه ای لآنادله خزانی العالم ان اشکر تبد
 العقول الکریم ناسئل آنکه بان بکتب لک اجر لفائمه و
 من طاف حوله و حضر لدی با بهر آنکی فتح علی من کن

السموات والأرضين البهاء والشرف من أفق البناء عليك
وعلى الذين فازوا بهذا الأمر الأعظم وقاموا على خدمة
الله رب العالمين انحني دراًخ زورفة ذكر جناب نائب
رضا ازارض امش شده بود بعد اذ عرض در ساحت
ادرس ابن آباث باهران مخصوص راشان نازل اذ کاشه
يعرف كلمات المی فائز شوند و بما ينتهي عامل فعله تکما
هو آنادي بين الأرض والثاء بارضا بدزکر المظلوم
من شطر التجن فضل من عندك لم يفرتك الى الله العزیز
الوقاب قد ازلنا الآيات على شأن طافت حولها الجنة
والبرهان ولكن القوم في مرید وشقاق قد جاءوا الوعد
وظهر الموعود طوبى لمن سمع النداء واجاب مولاه ذو
الكل غافل عن ناب كمن عبد ناح لفراق اليوم فلما آتاد
افق العالی بالغوار وجه اسحق الأعظم نقض میثاق الله و
تحمده بما أتيح كل هجی رعاع قد سمعنا ندائک وما اردته
من مجر العضل ان ربک لهم المفتدى على ما يشاء يعني
يمنع وهو العزیز العضل قد عقرک الله فضل من عندك
وغراباً لك دانه وهو الواهب الغفار باسمه ما يرجى مجر العقر
في الامكان وفصد كل فاصل المقام الذي جعل الله

اعلى المقام اياك ان شمعت شبها من الدليل عن مالك
 الورى دع الطين لخراطين الارض مغبلا الى الله مالك
 الرزاب انا دليله تعالى بان يقدر لك من فله الا على
 ما ينفعك ونفر برعينك انر لهم المقدار العزيز العلام
 لم ينزل ولا يزال حتى جل جلاله رجاء اهلن وعامليهم راجيا
 فرموده اكر وفني اذا وفات ما خبر ما بد اين ارج حكمها
 بالغة او خواهد بود طوب اذ برای نفيكه همچ شاف ان
 شون او را از حق منع شنوده انر سمع ندائك وقدر لك
 ما اراد انر طبع العفو والكرم ان افرح بحدا الذي كرل اعظم
 وظل لك الحمد ما من ذكرتني في سجنك العظيم انا نکر
 من هذا المقام على اولیاء الله واصحیا ائمه ونبشتهم به
 الذي سبقت العالمين انهی ابن خادم فاني خدی
 جميع دوستان المی عرض قا ونهی معروض مبدار داشت
 الله بنور استمام منور شوند بشائمه اهل بختی و
 رام غفورد داشت و معدوم شمرند امر و در بازار داشت
 کوهر استمام کران بیا ایت جواهر عینه عالم با معادله
 نهای طوب اذ برای نفيكه با وفا شد واورد ایاد
 خائنین و سارین محفوظ داشت ان ربنا الرحمن هو المؤمن

المعلم التقي البصري ان محبوب رحمت كثيير ابن ورفقا
 فرد محبوب مكرم جناب سمندر عليه بحاء الله مالك
 الفدرار مال دادند وايشان فرد جناب حاجي مذكور
 بفرسند ناكل از بحر عناب فهمت بوند وتصيب برواند
 العافية للتفين والحمد لله رب العالمين ولهجتين سخنا
 دیگر ايشان که تاریخ آن ۲۹ صفر و عمره ۳۹ بود آن
 محبوب ارسال داشتند مائی بود که برشعله ناراشنیا
 افروزد ماد چه دهنی بود که فوقه اشغال حیفی دراد
 منور اکرماد بود مائی بود که اصل صنعت او را عبادتی
 شعبه نو داده اند چه که اجساد محترم را بمقام ذہبی ندا
 و اکردهن بود دهنی بود که مقام اعتدال برایها عطا
 نمود باری بعد آن مشاهده و اطلاع فضد مقام ما
 ابداع شد و فقر بغيره نلغاء وجهه معروض گشت هذا
 ما نظر به لسان البيان في ملکوت الہرمان مؤله
 تعالیٰ دلیل ایه ایه با سمندر مکوپکه باسم جود
 ارسال نمودی عبد حاضر در آن چن نلغاء وجبر
 نمود دوستان را از قبیل مظلوم نکیر بر سان جناب
 نبیل عليه بھائی لدعی المظلوم مذکور زدن اثنا آوا الله

با پنجه از نزد حسین مأمورند بکمال هفت و استفامت عمل
 ناپنده بعنی بكلمه الحنی ناطق پاشند و هن را در مانع
 به امر اقه مصروف دارند و همچنین جناب عندلیب و
 سپر دوستان رش و اطراف آن کل را بعنایت هن
 بشارث دهید لحاظ عنایت منوجه ایشان بوده و آنها
 خواهد بود امنی عرض خلوص ایقان را خدمت ایشان
 معظم جناب نبیل جلیل عليه بجاء الله الاعلامی بوسانند
 المیر الله فائز ند بعنایت والطاف مقصود عالمیان و
 خدمت جناب جذب روحانی جناب عندلیب عليه
 بجاء الله و عنایت نکبر مقدس از خدید مرد عرض
 چند دستخط از ایشان رسیده جمیع عرض شد افتاب
 عنایت داشت با ایشان مشرف و لامع ولکن این عبدالبیاد
 خجال است از ایشان چرکه بر جواب این خبر ارسال فرمودند
 حال مؤبد نداشت و این بیب این است که فرصت بعنایت
 عنقاد را اطراف عالم ناپاپ و مفقود معلم لک افضل
 و عنایت حضرت مقصود امید و ادام که موفق شد
 جواب عرض نگاهم خدمت ایشان و جمیع دوستان
 در این خضرت و اطراف موجودند نکبر و سلام مهر مامن

عربی‌بیکه ازانِ حاجناب ناظر علیه بحاجه انه بود رسید ادریز
 و جواب از سماء مثبت المی نازل اذ آمده اهه ارسال
 میشود و اینکه در هاره حاجناب ملا صادق علیه السلام
 الهه مرقوم داشته اند مکوتب اپیان از طرف
 اس رسید اذ آمده جواب ارسال میشود حجت
 اکر شخص عاقلی که مبین پاشد ولسان فرنگی ملد اند
 براغه دار و مته و اطراف آن لاجل نبلیغ عاذم شود
 بیار محبوث هر هنکام چنین نفسی بافت شود ماهد
 نوجه نماید با چنین ذکر شد چه که امر نبلیغ بیار هم
 ریعظیمت طوبی ملن ایله الله الیه ولکن باشد بکمال
 حکمت رفشار شود را اطفال را باندازه غذا عطا نماید
 و از مفتخراست وقت و نفوس غافل نشود اندر هو المؤبد
 العلیم النبیر و اینکه در هاره اماهان سادان خنیه
 علیهم مرقوم داشته بودند در ساحت امنیع
 اند عرض مثد حب الامر بحضور اسم الله زین
 المقربین علیه من کل عباء ابعاء مؤشته شد اکر کتب
 موجود باشد بتجمل ارسال دارند و لا اینون بیند و
 بفرستند و نفعیل ارسال و چه هم خدمت اپیان

نوشته شد و جناب ناظر علیه بجاء اقتضه و سمجی باش
 عبد دادند که ارسال دارد ولکن ناچال تفی باش طر
 نویجه نموده که ارسال شود و در پای کتب باشان
 نوشته شد و ارسال میدارند که مأمور شده اند
 استند عا انکه خدمت اینان هم از فول اینقان نکبر بسی
 از حق میطلبم جمیع را موقن فرمایند برای پنجه که عرف بغا ازاد
 منضوی است و اینکه مرقوم داشته اند الیوم دست زل
 جناب مثهدی علی اکبر علیه بجاء الله مع جمیع حاضر
 شدیم بهالم و طوبی لثم انشاء الله اهل آن جمیع از اهل
 ملکوت لدی الله محظوظ شوند و همچنین ذکر جناب که خطا
 علیه بجاء الله را نموده بودند ذکر اینان در ساحت
 اندس بوده مخصوص بعد از ارتفاع صد را این کله
 در باره اینان ناز لشده که اکبر بد وام ملک و ملکوت
 بنای آن ناطق شوند هر اینه قلیل بوده و خواهد بود
 نفصل اجتماع در بیک مذکور در ساحت آمن اندس
 عرض شد مؤلم تعالیٰ اللہ در آلین غشکوا بجا نفع
 بر امر الله و ذکر او لئک من اهل الفردوس الاعلى
 فی کتاب مبین انا نذکرم والذین آمنوا باهه رب

العالمين بالختام اقول عليكم بالحكمة والضد امرو بالإذان
 ويفوق الله منصور العالمين ان اشكره والله بجز الله
 الاعظم انه فضلكم وعمركم سببكم اليتيم البهاء من
 لدنكم عليهم وعلى من فاتكم المقام الکريم ومن ذكر
 الكاف قبل الدال الذي كان من ذكره في الكتاب يكتبه
 من هذا المقام عليه ونوصيه بما يبني لا يام اقه مالك
 الى قاب انا ذكرناه دا ترنا له ما فترت به الابصار
 ونرسل اليه وعدا من لدننا فانا اليه بن العلام اي
 دوستان از عنایت المی با مرعظی فائز مشدید مدد
 را بداینند و مقامات خود را بثنا سید و صفت هنایم
 شمارا بحفظ مقامات خود ان ربکم الرحمن هو الناصح
 الجیز طرف عنایت بیان متوجه و فرات رحمت جاری
 را هات فضل نازل به کمال اخداد و اتفاق بشکر و شنا
 دوست بکنایاطن و ذکر باشد البهاء عليکم والرحمة
 عليکم والرحمة لكم اعني با ابن ذکر اعظمكم كجهجع
 اذکار فردش معدودم صرفت این مقام معدودم به
 عرض عنا پد فی الحقيقة اذ برای احمدی عجال ذکر من نصف
 فی امر اقد من فی الیموات والارضین البهاء على

حضرتكم وعلى من ارسل الكتاب و على من سعى باسمكم
و على نبیل بن نبیل و على الدین فائز و البرهان اله
دست الگام ملین

هو اته شاعی شاعر الکرم والعطاء در این جنین بنظر
این فان امد که فخر عرض شود در هاره اشهاد مرسله
از فرزو دوسان المی نا این ذکر سبب و علت فرج
وابنهاج کرد للذاعر من بهشود که اینچه هر یعنی ار لیا
نمود بوجب نوشته نام رسید و تفصیل در ساخت
افدم عرض شد و کل بطراء عنایت و ذکر حن جل
جلاله فائز کشند از ثم با غیره ان عجوب که مخصوص
مجضور فائز چند دانه نساول فرمودند با ریائی
بعنایت فائز کشند در جمیع احوال با پذیری همای المی
و اذکر نما ائم و عنایا با این را مشاهد کنیم و بشکر و شنا
نا طلاق شویم طوبی لنمه حضرت و فائز بالقبول
و طوبی لنفس ذکریت و فائز بعنایه الصوب این
خادم فان مخصوص این و دفتر را او شده ارسال داشت
ما اولیا و ادران داماد المی کل مرسود شوند و آن

در پای عنایت حق بیا شامند و باقی ذکر متن کر کرد
 مقصود از هماره هر هفتاد نیم صفحه و عنایت المیوذه
 و هست اثاء آلهه جمیع ان ادھر و اطراف ان برخوان فضل
 حاضر شوند و از مائده مهاویه نتاول فرمایند اثرا معملا
 ابادل العلیم الحکم الیهاد علی حضرتكم و علیهم من لدن
 عزوب عظیم خادم

محبوب مکرم جناب سنه در علیه بجاء آلهه الاعیان لاخذ فریضه

حواله شاهی شانه العزله و الاقدار

لسان آیام با پنکله غلبنا طعن بالله العالم و مقصود الام
 استلک بالاسم الاعظم با نحفظ حزبک من الازباء
 دینک من الادیان ایوب فدا حاطت البلايا اعلام الیوب
 والبطیاء استلک با نظر جو راعم الیق ساقهم الى سیاط
 نفرک و عذابک ایوب فلان فاما بین پلکن و راجیا
 مدایع فضلک والطائف عرضتم بالمحی ما غفلوا عن علم
 ما امر و امریه في کاملک المعن ائک انت العاد و المقاد
 المکہم من العزیز الوهاب با محبوب مؤاذن صاغة عصبا
 عباد را اخذ موذه و اعمال شنبه با شکال مختلفه نوب

ونکلن وسیف وامثال آن ظاهر شده اذ من جل جله
 امر زش بطلبید که شاپد کوڑا سیم غفارش سیاوه
 را محو غاہد و اشرافات آن تاب میاد فصلش امنه کند
 غافله را منور سازد انه هدی من پیاده الى صراطه
 المستقیم اسکنده و تیر بعدم راجح در ساعت معدوده
 ژروث وزینت و عزیز و رفت آن اخذ شد برجای
 بیبل جسد منزل معوده و بر مقر عندي لب راغ و اهل
 این دهار در فرزل وا ضطراب بضمیمه که امتهن شاس
 بالمرء سلب شد و طبر امان سرن پر بوده بیریل
 مکنوب داده هبشهود چه که حالئش معالم شه این دو
 کله برسیل اخشار عرض میشود و امیدهست
 محل نظر واضح کرد دوستان آن ارض یعنی آس
 با این ارض راجح و در خلیسا کندر آپنها و ایشان
 دون ایشان مالک بودند هناراج و غارت دفت
 و این مقام فی الحقيقة مقام شکر است چه که للحمد لله
 اکر دستان خالیست ملویشان مخزن لیالی محبت
 از امواد موقتی پر و بیشان سر و دند که فی الحقيقة این
 عبد از ذکریش حاجز ای سوف بتو خصم اهدی خیرها

هند هم من بیل اند علی ما پیش آمد نذر دستخط آن
 محبوب که بثایخ متهم جمادی آنان بود و با حمایت
 اسم جود علیه جماد آفته الای بمحی ارسال داشتند این سیما
 بلافظه آن فائز اذ شاء الله لم پریل ولا زال از ائمه
 مددجه محبت محبوب پیروال فیض بمند و تناول فرمد
 و این بعد هنینها مریثا عرض غایپ خدای واحد شاهد
 حالت که این بعد از دستخطهای آن محبوب حالم عالم
 فرح و این با طائل هنینها پدر پاچتنا ذال اکرم فرمد
 من کلام اینها و بیان اینها و بعد از اطلاع مریک ملغاه
 و بجز مالک عدم عرض شد بجز عنایت متوجه البته این
 بعد از اظهار ما ظهر و ابران ما بور عاجز بوده و
 مت شر شنها این عبد بل من فی العالم عابز فی ایام
 اینکه در باره جناب این ایم علیه جماد آفته و عینا
 مرقوم داشتند اذ شاء الله در جمیع احوال از ناریل
 مشغول باشند و از عظمت کله منصنع و بعد از صحیح
 بحث باش بکله مبارکه فل فیت علی خدمت امریکه با
 منصود العالمین ناطق کردند این صدراز حقیقت جل جلال
 علو و سبق و استفامت از برائی ایشان طلب مفده داشتند

مهنا پدچه که امری بپار عنده است و خلو بپار غافل و
 محظوظ حناب شفیع ابوالقاسم علیه وحدت در این قدم
 عازم و جواب عربیش ایشان که بپایت جمهوری از ایجا
 عرض نموده بودند عنده است شد اذکار الله یا آن خان و پسر
 چون حامل عربیش او بود حامل جواب هم او شد و
 اینکه درباره ساخته حناب اخوی علیه بجاء الله
 مرقوم داشتند الحیر قله بقرقی محمود رسیدند و بجمل
 حکمت منتهی طوبی لره هنریه مریث الله سلام الله
 رحمة الله ذکر حناب افاضل جواد علیه بجاء الله طا
 نموده بودند فی المخفیه ایشان از تقویی منتهی
 عرف خوش استفاده ایشان از ایشان استثمار و استثنا
 شد و امید هست که از این فقره مکاذبات کامل از
 جل جلاله مشاهده غایبند امثال این بیان از ایشان
 بمحبوب استماع شد اذکار الله همیشه باهن طراز اعز
 اندس مرتب هاشند و در جمیع احوال ها فن اراده ناظر
 منقطع اعن کل اینجهات آگرچه باهن طراز مرتب بوده
 و هنند عرض مکبر اینها را خدمت ایشان برداشت
 و از جمله ذکر مرتفع مرقوم حضرت مائی علیه السلام

در حیله خوده بود که با شرعاً جنایات و دروان از
 حضرت دخون مسند عی که عنایت فرماده این پسر ایشان نداشت
 شد این تفصیل چون مخصوص بجنی از دوستان عرض
 شد این محل اختصار رفت غذاه بذکر کلوپلی علی
 آزادی بیغوم و علی اعظام پُرگرد و پیغول و علی الامونی
 بیطون با ذن اقه الْهَرَبِ الْوَدَود در مخصوص دجله ایام
 ساده شده بجهاد اقه مردم داشتند از ارض ها و ها
 خبر رسید و ارسال نمودند الحمد لله بجز افت بیول شرق
 بهالم و در این آیام که جناب ناظر علیه بجهاد اقه حازم
 بودند مخصوص مردم ارسال شد این پسر که لاحد لله
 بوده و خواهد بود انشاء الله با ان نائز شوند این خلیع
 ناف از حق منبع سائل و امل که ایشان از امویه فرماده
 بر این پسر که سبب و علت عنایت این پسر است این اقه رئیس و
 رب للیتوان و الارض لهو المؤبد الباذل الْهَرَبِ الْکَرِم
 خدمت ایشان بکسر و سلام عرض میشود این که در
 رسخطاً قبل ذکر جناب اسناد علی اکبر علیه بجهاد اقه
 خوده بودند اینه ناد بذکر اقه قبل و قوع ما و قمع و بعد
 و هن الوفع مرتاً بعد مرزاً ذکر شان از قلم اعلیٰ چارق

انشاء الله تعالى بمحبته اقه فان ما شهد ذره ارجاه بدر سبل
 عن ما يشان رسيله ضایع خواهد شد ملابس فی سبل
 بثباته بجهات انوار بدینه من بعد راز ظاهر شد و حدا
 شد مکرر مثل این بیانات از لسان متزل آهان استماع
 در مکونیکه این عبید خدمت جانب اما مهر زای ابو القضل
 عليه بجاء اقه نوشته در دو مقام لسان دهن ذکر جانب
 مذکور بعنی جانب استاد رافرموده اند همان بیان
 لاسعادله کتب العالم ولكن تظریافتداش و انقلاب این
 اطراف مکوب جانب مهر زای مذکور دار سال ذئنه
 انشاء الله میشود و ملاحظه خواهد فرمود و در این
 کتب بهیم شهر مشوال المکرم است اینکلمات عالیات
 از افق سماء اراده مشرن فوله عزاجلاه هو آنا هد التام
 الیعلم با على میل اکبر بهم دالفلم الاعلى با ورد علیک
 فی سبل اقه مالک الودی و رتب الاخره و الاولی
 سوف چون المخلصون ما اذ ر لهم من لدی الله العلی
 العظم اخنی اینکلمات عالیات در لوچی محض من خط
 ابی ارمال شد انشاء الله بان فاموز شوند و همین عجیب
 پندر محض من اینکلمات نازل شد و آن در بنا الرعن المفو

الرجم جمیع فضیل ایشان و ماوراء علیه در پیشکاچ خنثی
 مشهود و مرّة بعد مرّة مذکور دم خصوص جانب کریمان
 عباس علیه بجهاد الله هم ان مصدرا من ظاهر شد آنچه که
 لازال در این گون عالم باقی و دائم فوله جل جلاله بیشتر
 البصر ای عباس آنچه بتو وارد شده اعظم دلیل و حظ
 بر هادث بر عرفان و ایمان و ایمان نو در کلم و اصحاب
 نظر ناکه از چه وازکه دارد و از بعد در حضرت روح و
 احیا پیش ملاحظه کن نعم الله دیدند آنچه را که احمدی ان
 میل ندیدند در سبیل المی شنیدند آنچه را که نیز شنیدند
 درست بد بخطا روح ماسواه نداه و اصحاب میل مشاهد کن
 نذر و ند علیهم مانع بر اهل برادف الملکوت و بعد در
 حضرت مبشر نظر نداشتند مصادره جمیع این بلاپا در فرون او
 جملای انحصر که با اسم علام معروف بوده اند بوده مدل
 این بلاپا را بدان در باسی حق حفظش ناکنوز عالم با و مداد
 نهوده و تنخواهد نزد آنکه در غفلت ارباب عالم فیض
 نظر کنی بفتح اکبر نائز شوی در پایی را پام و صو
 کرن که نظر پیر نزد میباشد نو تبر نما پند لاجل ذکر د
 شنا و نجیبد و صاف و از نفیکه جمیع این امور از کله او

ظاهر شده غافل و محبوب حق میگویند و قیشناستند و
 بحال احتساب برادر حله میباشد بکوای الله من جو
 حدود ما ذج نای اغصوص ذات پیشانک بوده و هنوز
 سید من و مقصود من بپر لان عنایات لاغایه ایان ط
 ذکر غایم امر بکه ایوم عطا و عزفای و حکما ازان عز و صند
 مرابان ناژ فرمودی از درهای کرت سالم که آنچه
 عطا فرمودی حفظش غافل الامر بید ک دان الخود
 الکرم الحمد لک با مقصود الیان نیان نمی دیگران خواه
 غافل چه عرض نماید هر چون از بیان باعی التداشید
 میل هد بر علو و متو در و میان حن و مجهزین برعناشت و
 شنقت حن جل جلاله از حن بطلبید غافلین را بشرط ایام
 کیاند نا مطلع شوند براینکه تقوی را که از قبل ایب
 ار نکایات شنبه زیب درد و لعن میگنودند حال خود
 اشیق و اطیق ازان تقوی بوده و متند هار فاعمال
 شنبه حیات غلیظه شده و ایصال را از مثا مهد از ایاد
 منع نموده خادم منیر که چه عرض نماید لدان یغول
 ایمه و ایالله راجعون و مجهزین سایر تقوی که ایان
 نیبل و بعد دران ارض در سبیل حن مت ضرا و ماسا

نزدند و بین وارد شدند کل بنا پت حق نایک شدند
 طوبی لم دلم حن مأب اینکه ذکر جناب عندیم علیه
 بجاء الله و عن آنکه واجتبا ای ان اراضی نموده بودند
 کل ملقاء وجه عرض شد الحمد لله از بجز جوان ایشان
 اند و ها فی اعلی ناظرند عراپس بعضی که بتوسط بنا
 ناظر علیه بجاء الله باحت اندس حاضر جواب کل اد
 شرف فضل نازل و ظاهر و ارسال شد و شخصیون بنا
 محبوی عذر لب علیه بجاء الله والطافر الواح منطقه
 نازل انشاد الله هان نائز مشوند و عامل عراپس خود عما
 جواب شد از قول اینقان خدمت جناب علیه
 تکبر بر سارند حق شاهد و کوامت که از تظر غایب بود
 و نیستند و اینکه ذکر جناب ای استبد ابوالعالی علیه
 فرموده بود بد عربجه ایشان از قبل رسید و لوح افع
 اندس الّذی لامن ای ایشان ای ایشان عنا پر ایه رب العالی
 نازل و ارسال شد انشاد الله هان نائز مشوند در صحیح
 احوال پایه مفتک بجمل حکمت باشند آکار رضی فردیت
 مشود و اسنطاد هم رساند عزیز دادای لازم داین ای
 اعماقیت که لدی ایه عظیم بوده و هست و الا افلا آیا

محبوبی شنیو جملانام را از رجیل پیان مالک اسماعیل
 آق لفاف مصلی سپه فی المحبون الباطله سوف برقل.
 فو فر و نخنه و همینه و شاهه و امامه و خلفه آن محبو
 هم حب الامر با بد حکمت را از دست ند هند در اینجا
 مراسلات ها طراف ملاحظه فرمایند بعد بضرورت آن
 نشک جویند چه که ناس محلی ببعض در صدر بجهانه
 بوده و هنند بجانب اخوه علیه و ده هم که در مدنیه
 کپی، ذریف دارند ارسال مراسلات جاپن شنوه
 و نهیت مکر بضرورت اهم بطریز که باعوم
 ناس مختلف نباشد و این فقره نظر بیل صاحبان و
 است که با ایشان و جوع نموده اند و ددن این اد
 حکمت خارج و اینکه ذکر جناب حاجی مایبا و جناب
 آناعتمد ابراهیم و جناب مشهدی حین علمهم بهاء الله
 نمودند ذکر ایشان للغاء وجهه مذکور و عمل شان
 مقبول مخصوص هر یک این بعد خادم و فرادران
 داشت و مقصود ذکر ایشان بوده خدمت جناب
 حاجی مایبا و ایشان سلام و لکبیر برسانید اینکه
 ذکر جناب مرفع آناعبد الصمد علیه بجهان افکه و

رحنه فرموده بودند در ذکر ایشان از میاء عنایت
 نازلند اپنگ که بعد وام ملک و ملکوت نخانش باش
 و منضوی است الحمد لله آن محظوظ همچه مدب خضر
 اعظمند از برای عباد و علت خبر اکنند لمن فی البلأ
 لوح ایشان چناب اما على عليه و مذکور که در جوار گشت
 داده شد که ارسال دارند و ذکر مرفع مبره در جنا
 اما مسند جواه علیه و عنایت را فرموده بود پل ده
 همان ایام ذکر ایشان مکر راز لان عظمت اینها میشد
 ولکن صورت آن نا حال بیش از سال نه امید هست که
 ترد آنچه ایشان مکر راز لان شود چکونه در ذکر ایشان
 فلم اعلی نوقفت نما پد مع انکه از تقویت موافته منفته
 راضیه نایبه متنبیه بودند و بعینه این عبارت
 از لان احمد پیر شنیده شد صد هزار هنده ایشان
 ایشان چه که بذکر ش عین رحمت جاری و ساری
 و اینکه در هان مرفع چناب عبد الحمید خان علیه
 رحمه الله و عنایت مرقوم داشتند لوحی مخصوص ضلع
 ایشان علیها بحکم الله از میاء عنایت نازل و در لان
 لوح ذکر مرفع خان علیه و شد حمل مقصود عالمان

را که دوستانش را از طریق فضل محروم نفرموده چه که
 اخیر در بانه هر چندی الیوم از قلم اعلی جاد پیو شد بان
 و داشت و خزانش و دنیا نیز عالم بان معادله تماضی
 احتمله هر چندی الیوم با کلیل رضا من پیش مونش بی
 چو با پنهان خواهد بود طوبی للفائزین و مجده
 درین چنین اینکلایات عالیات از سیاه عنایت محسوس
 ضلع نازل ناسیب و علت فرج جدید و سر و درد
 من لدی الله شود فوله بارگ و تعالی بنام دانای
 پینا پا اممه الله نداشت در سجن اعظم بشرف اصغافائی
 الحمد لله مؤبد شدی و با فیض اعلی درایام مالک
 سیاه نوچیر مفودی این مثان عظیم را با اسم مبارک
 حنبل جلاله حفظ نما جمله کن نا از در چن اسنا
 پیشای هر چندی بان فائز شد بكل خبر فائی
 در حیفه حمرا از قلم اعلی مذکور و مطور بذکر حن
 ناطق باش و بیادش مشغول و بجهش سر و دراد
 کافی او است شافی او است معین از امور لش و آ
 محروم میباشد چه که بجز روز دامام عیون مواجه
 طوبی از زبانی عیاد دامانه که بذکر حن فائز شد

و بعر فان مزین الیهاء علیک و علی اماقی فیهناك الا
 امن باشند المفرد الخیر اغنى و اتمادر باه آبیان
 باهن شطر جاپن نرچه که منقلب است داز قبلا نفصیل آن
 ذکر شد و در باه املاک اذن نصرت با پیشان داده
 شده و فرمودش آن جاپن نرچه که از برای آن خذ رو بس
 ظاهر وجودش لازمت بکمال روح در همان نصرت
 نمایند و بدز کر محظوظ امکان مشغول باشند با پیش
 امور بر و فو حکمت جاری کر دد اگر متوجه باشند
 شود فمی رفوار نمایند که سبب ضوضا نژود الحمد
 لله بملک لا يغنى که معرفت حق جل جلاله است فاؤند
 اینکه ذکر بعضی احتجاد را غرام اسله آن محظوظ بود
 تلقاء وجه عرض شد ذکر هر یک از قلم عنا پیش جاری
 روحی لفضله الفداء الحمد لله بواسطه آن محظوظ
 از بجز بیان رحم فهمت بر دندان نعمت بکری نظر
 باشند مثل غیث هاطل در کل اجهان فاذل و جاری
 است مقامش مستور است ولکن بومی از آیام مشاهده
 خواهد شد که هر چوی اذان اعتزامت از ایندر در گوش
 مشهود و مکوند است این خادم هان خدمت هر یک

از دوستان المی عرض قنادیق مردی عرض مبداء د
 امبدیست که از فضل حق جل جلاله کل فیام غایبند بر لغت
 که مترا و از مقامات افانت از نیاز آفته کل بدور اعماق منش
 هاشند و بنار محبت حق جل جلاله مشغول جانب افای عین
 علیه بجا و آفته را که از مهاجرین بودند نکبر بر ساند انشاد
 بافقی اعلیٰ ناظرند و با پیجتیه آفته عامل از قبل جانب که خدا
 علیه بجا و آفته و علیه لوح داده شد و مکرد با این ایشان از
 سیاه فضل نازل چه که عرايض منعد از ایشان از قبل سیاه
 از نیاز آفته موافق شوند بر لغت اراده المی با نعلی هاشمه
 مخصوص جانب ای افیض آفته علیه و لوحی نازل بطن
 بیرطب و بکون من الراسخین و فی از ادعات فرمودند با
 عبد حاضر از ملکوت هنایت من غیر بخطبل اعطای داشت
 نازل میذلک فیض همل من مزید میگوید اینچی اندیشه
 کل عمل و افع شوند از برای فرول رحمت المی از اول
 علم نایابین چنین فضیل ظاهر نه دیگر میگردد بعضی از نظر المی
 هواهای توان ایصار شان را منع نمایند مثل جنگل افظله
 و حزب حاصل که اراده توده اند اثرا ناما ناگزیر امام
 حفیت را پا خدم مسند علارند اکر بیان منفر نه بجهت

رعن که در اچان مثی و پادرین حضور بعضی از احبا
 باں نکلم فرموده اند جمع شود مطادل جمیع کنیا هست که الان
 در فردا هزاب ارض موجود بدل از هد لوهم پنجه هنون ملچه
 رسیده اینچه در حضور ثبت شده پا زده من را زلخ الى
 تما نهن اینچه از سهاد مشتبه المی نازل ثبت فشده و اینچه ثبت
 شد در شط از در احباب الامر محوك است پا عجوبی لعراقة ان
 الخان فی ظلم عظیم ملاحظه فرمایند چه راتقی میگذرد
 چه را اثبات مینمایند اتفاهم عرض دیگر در فرم غیال
 هست علیخان و ابن ایشان و من معما باحت امن من فاعل
 و پلک لوح اعز امن من مخصوص جانب خان از سهاد مشتبه ناد
 در بخط ابجی نویشته ارسال شد در هر ارض ساکنند ایشان
 بر سانید انه ب فعل ما باید آدم امر امن عنده و هو المثلثون الکرم
 و پلک لوح امن من اندس هم مخصوص جانب اما اعتر جواهله
 بجا و افته ارسال شد عرض دیگر اینها ان که خدمت جانب
 ملا عبد الرزاق علیه بجا و افته نگیر بر سانید حق شاهد
 کو اهست که لدی الریش مذکور بوده و هشتاد و چهار بند
 لا ظال غیر کر شاهزاده و مینمایند و ایشان خدمت ایشان
 کرند اخوى ارسال میشود آنچه که حرف خلوص از لی منشی

شود چکونه میشود اپسان و حضرت مرفع والدشان علیه
 بجاء الله از نظر برند در جمیع اچان نخات مجتب اخضر را هرگز
 در مرقد بود انشاء الله جناب ابن علیه علیهم السلام هم لا زال برکت
 ذکر و نای حی جل جلاله واستفامت کبری ساکن و جالس و
 مرتضی باشد پا محجوب فوادی از حق باشد بنو ایم نور استفام
 اهل آله را منور سازد ناشنی صنادع اپسان فرا باز مدارد
 محب نازد چه که حب الپیان حضرت رحمن لا بد اذله
 نعافت در افان اکرم چه بعضی الله و عنایته اهل بحاث
 نائیند که ماسوی الله را معدوم و مفهود مشاهد نهایند
 مبیناً لهم خدمت دوستان آن ارض که از کوثر رضائل
 اند و بافق اعلى ناظرند نکبر برسانند و بثادرت عنان
 مقصود عالمی از امر مذکور دارند ناکل بفتح غلام بر خدمت
 امر فیام غایبند ان شهدی من بثاء الى صرطه الفیم و لحمد
 لله العلی العظیم البیان اللامع من افق اراده عبادی و
 مقصودنا علی حضرتكم و علی من معکم و علی كل عبد و اخی مسلمین خادم

بهم ربنا الا ندرس الا عظم العلی الا علی

عرض اینفان خدمت اخضرت آنکه دستخط عبوبیه تذکر

جناب سمندر عليه بحاء الله مالك المدر كه باخنوب
 ارسال داشتند دهد شد و بعد از اطلاع در محضر ائم
 مالک ابداع بشرف اصنافا فائز و این کلامات علیا از سماوی
 مالک اسما نازل فوله جل سلطانه و عن هناره یا اسم جود
 فی الحقيقة جناب سمندر عليه بحائی بمنظر اکبر نا ظریف
 بر خدمت فاتح حوارت مجتئش راجمات حاصل نژاد و سجا
 اثر آن را منع تبادل اک طالب صادقی از اماکن بعده داشت
 فرادارد پکن اثرش را باید بعد حاضر مطالعه اغیر
 عنود بشرف اصطا رجواب هردو فائز سجحان من پنهان
 و پیغم و پیغم و سجحان من ارد فدی الائمه والغلوّب
 ما اخذت بحائی الحق علام الغنوب یا سمندر اذنا اذلنا
 من هذا المقام البت و ذكرناك بالامانة لشهقی فی الائمه
 و نکر علیک و علی الدین انبیوا و بکلم المی ایه رب العالمین
 بشر احیائی بذكری و ذوقی طوبی من منتک بالهرودیه
 الوشقی و شرب رجیح المیوان من ایادی عطا و رتبه
 الرحم و کان من الزانیین جمیع دوستان ایه ارضیا
 از قبل مظلوم کبیر بریان فل یا احیاء الله فی المدن و
 الذیار فاعلوا ایت الغزوہ فی الاغداد والفلاد والمجاهی

الثبات والانفاس از حق بخواه ناکل مژبد شوند بر اینها
 بر این امر که جیال ر داسخ از اد منز عنع ابک و سنان مذکور
 آنها در حق را بد ایند لهر آنکه ما اشرفت آنها علی شیوه همایاد
 علی مثلها ان اغتنمو الفرصة ف ایا هی ثم افصر والا
 علی خدمه امری سو ف ہر فع اند به منا مانک در اینکم
 و بظاهر علی من علی الارض سه توکر و علوکر و ما حلمه و پیش
 سپله و ورد علیکم ف امره البیع در جمیع احوالی
 ربع باشیا است و خارج با اعدا باشد در کل حال بوسای
 الھی ناظر باشد و با فی الكتاب عامل انشاء اند در خلل
 عنایت بنو دعدل و انصاف و امامت و خضوع و خیوع
 منور باشد البھاء علیکم و علی من معکم و علی من عیکم
 اینچی از بدایع فضل الھی آنکه در همان حین که مکنون
 در سید این خادم فاین بشرف حضور فائز و بعد از عرض
 این جواب از ملکوت بیان سلطان مأب ف از لاثاء
 الله موالی و انا فیان آن ارض از ماء عنایت حق جل جل
 برند کی نانه فائز شوند و با پیشگی لایامه مشغول و عما
 ذکر جواب حاجی محمد ابراهیم علیہ بھاء الله عنوده بود
 هذا ماقول له من العلم الا علی فضل من لدی الله مالک

أَوْرَى فُولَهْ شَالِ وَشَدَسْ هُوَ الْنَاطُونَ بِالْمَحْقَنِ بِنَ الْخَلْوَنَ
 أَنَّ الْمَظْلُومَ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ دُعَا إِلَى الْكُلِّ إِلَى النَّفْتِ الْمَسْعَالِ مَا
 مِنْ لَبْلِ وَلَا مِنْ وَمْ لَأَوْ فَدْبَهْ أَرْفَعَ صَرْبَهْ لَأَعْلَى عَلَى
 شَانَ لَأَبْنَكْرَ، لَأَمِيرَلَهْ كَفَارَ لَعْرَاهَ مَا حَقَطَنَا اَنْقَنَا
 نَدَأْظِهِرَنَا الْأَمْرِ بِلَطَانَ مِنْ عَنْدَنَا وَدَعْوَنَا الْمَلْوَكَ وَ
 الْمَلْوَكَ إِلَى اللَّهِ الْوَاحِدِ الْمُخَارَ دَأْوَلَ مِنْ اعْرَضَ عَنَّا وَ
 اعْرَضَ عَلَيْنَا عَلِيَّاً، الْأَرْضَ الَّذِينَ عَزَّزَنَا هُمْ بِكَلَةٍ مِنْ عَنْدَنَا
 وَرَعْنَاهُمْ بَا مِنْ لَدَنَا فَلَمَّا اَبْنَاهُمْ وَجَدْنَاهُمْ مِنْ أَهْلِ
 الْضَلَالِ فِي الْمَأْلِ بَا عَرَضُهُمْ اعْرَضَ الْعِبَادَ وَبِتَغَافَلِهِمْ
 اسْتَعْلَكَ تَارِ الْبَغْضَاءِ وَوَرَدَ عَلَيْنَا مَا نَاحَ بِهِ سَكَانَ مَرْدَ
 الْعَظِيْهِ فِي الْغَدْرِ وَالْأَصْلَ أَنَا أَرْدَنَا جَاهَنَّمَ وَهُمْ افْتَوَى
 عَلَيْنَا مِنْ دُونَ بَيْتِهِ وَلَا كَابَ طَوْبَيْ مِنْ بَيْنِهِمْ
 وَرَائِرَ مَعْبُلَا إِلَى اللَّهِ رَبِّ الْأَرْبَابِ قَدْ سَمِعْنَا اَفْيَالَكَ
 ذَكْرَ نَاكَ فِي التَّجْنِ بِإِبَانَ مُضْقَعَ بِمَا عَرَفَ الرَّجْنُ فِي
 الْأَفْطَارِ نُتَلَكَ بِجَبَلِ عَنَّا بِرَبِّكَ وَفَلَ اِرْتَهَلَكَ
 بِاسْكَ الْأَعْظَمِ وَسَلْطَانَكَ الْمَهْمِنَ عَلَى الْعَامِ بَانَ ثَوْبَهِ
 عَلَى الْأَسْنَفَامَهُ عَلَى جَبَكَ وَجَعْلَنِي مِنَ الَّذِينَ فَازُوا
 بِرِضاَنِكَ أَنْكَ أَنْكَ الْمَعْذُرَ عَلَى مَا فَرَأَيْأَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا

الہز من الیلام اینی انشاء الله بتوثیر و ایصال اپسان بجن
 جل جلاله سبب و عملت ادراك فوضات نامتناهی کرده
 اینچه از رویا ذکر نبوده اند اذیاء الله سبب عظمت امر
 قوت و قدرت و قدرت و قوت و غلبه از جنود ملائکه
 و تهمات و اسلمه نبوده و نیت مکررا ز لان عظمت اینکله
 استیاع شد عمل طبیب و کلمه طبیبه و اخلاقی مرضیه اند
 جنود فوایه حق جل جلاله محوب افعال داعمال عجا
 ارض شان نداشته و ندارد با پد بجهود اعمال طبیبه
 اخلاقی پسند بدن آنان فلوب را نصرت نمود هیچ هیچ
 احتدان کلمه المحب نبوده و نیت آنکه معبد و دی خالصا
 لوجه الله بر امر فرام نما پند قه بکوپند والی الله ناظر
 باشد البته آثارش در ظاهر و باهر کرد چنانچه
 ظاهر شده و متأهد مینما پند این عبد هم خدمت
 اجنب مذکور نیکر هر یارند و از حق جل جلاله از بدان
 اپسان نا پند مبطلبید و همچنین ذکر مخدان و ضلع مرفع
 مبر و د عبد الحبیب خان علیهم السلام و مراثی ثبوت و
 رسون و استفامت آن در فهرار فرم داشتم اند المقدم
 آن و رفرین بعنای حق جل جلاله نائز نداشتم

در امر ثابت و راسخ باشد که رجال عالم نادر بر شیر و
 بندیل و منع نشود ناچه رسید بناه ارض ذکر شان
 ساخت امنع اندیش عرض شد و آنرا فضل مشرف
 هنیشانها و طوی لها در این ساعت این عبد درست
 عرش حاضر شان فهم ذکر هر جم مرفع مبرور در جانب
 ملا عبد الرزاق علیه بحاجة الله التربیۃ الکلیم را میفرمود
 بهما من ذکر لوبنی علی الظلة لبتد لاما بالنور ولو علی
 التراب یغوم منها خلق لا يحصیها الا الله مالک المکا
 در بعد ذکر جبیب روحان جانب ملا عبد الرزاق علیه
 بحاجة الله رافر مود ند شمس عنایت بشائیش مشرف که این
 عبد از ذکر نیام آن عاجز است هنیشانه ولن فاز بین
 وفضله فی الحقيقة این فان از اپیشان جمل است اثنا هشت
 بمحوله و فوته بندارک ما فات فیما میتوود عرض کر
 دستخط جبیب روحان جانب ابوالمعافی اعفی خجالیج
 ابوالعلی علیه بحاجة الله و عنایته باین عبد رسید
 و همچنان عرضه بساحت امنع اندیش اعلی عرض نزد این
 نیام را نلغاء و چه معرفه داشت در همان حیان
 مخصوص اپیشان و نقوص مذکوره الواح مغلق شده اند

سهاد احمد^{یہ} نازل وارسال شد این خادم مان از حق
 جبل جلاله مسائل و امثل که اپشن از این بارث الواقع منبع
 فائز فرماد آنکه علی کلشی فدر و پن لوح امنع اندس
 هم مخصوص مخدّر ام جناب افاستد اشرف علیهمما بجهاد^{له}
 و نوره نازل وارسال شد ذکر شهدای آن ارض مخدّر
 مذکوره در ساحت اندس بوده و هست اقلم من الگافائیں
 و رت العالمین در شبی از شبها اینفاقی در حضور
 فائم لان احمد^{یہ} ذکر دوستان آن ارض را مینه
 از جمله تقویتکه در این آیام ذکر شان باحت فائز
 و همچنین ذکر جناب کد و انا آکبر علیهمما بجهاد^{که}
 از منتبیں اپشن انت و چندی قبل لوحی هم مخصوص
 اسم مان از صماء عناء پن نازل و تقد افای حضرت
 اسم اقلمه علیه منکل بجهاد اجهاد ارسال شد که
 بر سانت المجد^{له} بحر فضل المحب مثویه مغلبلین و
 مخلصین و منفیین و مابین بوده و هست و نفعه
 المحن ددلبالی و آیام از قلم اعلیٰ جاری میشود اینقدر
 که مُحصین از احصای آن عاجز ند پشمی بدل لک
 کل منصف بصر عرض دیگر جناب عجوبی افاعیه^{جول}

عليه بحاء الله مالك الأبيجاد را ذاكر بوده و هي من
 لازال اين بعد از حق جل جلاله فو هي و نامه داشت ازا
 خواسته و مهنواده پویا ز آيام لسان فدم با هنكله
 علیها ناطق فوله عز اجلاله با عبد حاضر ان اذکر لبود
 من بیلی انا نکبر عليه من هذا المقام و على امله و علی
 آنی فازت بلغافی انا نوصیها بن کرفضی و عنایتی
 رحیقی آنی سبقت اینی حق شاهد و کوامت
 که لازال در نظر بوده و هشند اذی آدم الله ها نوار
 اینست قائم منور و محبت الله فاتح و مشهور پاشند فود
 امر اکثری از بلاد را در وشن عوده حال پايد بکمال اثنا
 و اتفاقی مهمتک و مشتبث پاشند ناکل فائز شوند
 هیذا حق لاریب منه پیش الخادم و تبریان یعنی خطاب آیه
 معمامات الذهن ایبلوا الله و حملوا الشدائید فی بیله
 آنکه لمو الحافظ الامین پا عجوب قوادی مطالبه
 محبوی حضرت سمندر عليه حماده الله الای عجی جواب
 آن اذ سیاه عنایت نازل هنئاله و مریماله و ملی صمه
 و ملن بجهته و دیمیع فوله فی امر مولاها و مولاها و محبوها
 و محبویه والبهاء والکبر والریام والرسنه والتعابه

علي حضره واهله وذريته من لدى الله ربنا وربه
 ومقصودنا ومقصوده ومقصود العالمين ديكربلا
 ونکبر وعرض خلوص خدمتنا خضرت بالمواجعه
 عرض مبتدء اكر وكيل وكفيل بجواهيد حن حاضر
 موجود انه هو نعم الوكيل ونعم الكفيل ونعم المولى و
 نعم النصير خادم

بسم الله الرحمن الرحيم
 يا على عليك بهائى مكتوب جنابه
 عليه بهائى كه بثا نوشته عبد حاضر لدى الوجه
 عرض نبود الحمد لله بحمد من امر ما عند وبطراه استفأ
 مرتين هبئ الله وللذين شربوا كور الأستفامة من بد
 عطا رحيم القوى الفدى ذ فرائش در محبت المحب ثـ
 شد وكما ذـ در شوف واشتباـ با صغاـ فـ اـ لـ له
 ان يـ حـ مدـ اللهـ بـ دـ وـ اـ مـ الـ مـ لـ اـ وـ الـ مـ لـ كـوتـ اـ زـ فـ رـ هـ وـ عـ الـ مـ
 فـ يـ كـ لـ حـ اـ عـ رـ فـ بـ بـ اـ رـ خـ شـ سـ اـ طـ وـ اـ سـ كـ لـ هـ اـ زـ عـ الـ مـ
 لاـ اـ اـ لـ اـ دـ رـ اـ بـ حـ مـ عـ فـ تـ اـ بـ دـ عـ وـ اـ ظـ اـ هـ اـ رـ اـ
 باـ هـ اـ دـ رـ اـ بـ فـ ضـ لـ كـ دـ بـ عـ دـ ضـ عـ اـ لـ مـ وـ دـ رـ اـ بـ هـ اـ
 كـ مـ بـ دـ هـ رـ وـ دـ نـ اـ زـ لـ اـ نـ وـ فـ لـ مـ وـ فـ لـ بـ شـ جـ اـ دـ عـ ظـ اـ

مبدئاً أنَّا شهدنا جل جلاله بوده، شكى نبئته كمنتها
 ان هم بجهن راجح این عنوان مراسلات او مبارکه ومهوک
 انت والبتنه اثرش ظاهر شد ومهبود اینکه نوشته تا
 حال بینيد هیش راضی نشدم ام عیهم راضی نبیت فلان
 استعم على الامر منقطع عن کل ذی وجود وكل ذی اسم
 وذكر محمد قبل صادق عليه السلام الله ونبیه بذکری
 له واقبالی الیه من هذا المقام الرزق المنبع ونکر من
 هذا المقام عليه وعلى الذهن نبیم الله الى عبد ان لم يطع
 المیشعو الكرم ونکر من سعی بعبد الحبیب وعلی قبل اکبر
 والذی سعی بجواب لیفر حوا بعنایه الله ورحمة ونکر وا
 الله في پومه الرزق البدیع ابد وستان بکمال السننا
 بر امر محظوظ عالمیان فیام عماشد بثابته که جمیع عالمین
 مقام اعظم کو اهی دهنده و مرائب استقامه من وانقطاع
 و ثبوت و درسون خ ظاهر نہ مکر جهیں ارتفاع ضوضای
 ناعین و مشرکین و ملحدین اذ شاء الله اذ زلآل کوثر
 پیان محظوظ امکان دد کل جهیں بیام امید سکر شیب
 شعور و طمیش طمیش چات لازال مدح اعلى امام وجوه
 اهل اثنا طوبی لمن شریب و وہل للغافلین امر و زروری

است که اهل انسان با اهل زمین نوچه بخوده چهره که ارض
 منقر عرش اعظم وافع طوبی لان عرف هذا المقام و منتک
 بعنای پیروزیه و نسبت بدنه الطول المپر دا پنکه ذکر خواه
 را نموده اند اذ شاهد الله بذکر حی جل جلاله مشغول باشد
 و بعنای پیش مهنتک بثأپنکه شوک و حسمت و اسباب
 دنبای اپنای ازا زافق اعلی منع تناهد و مؤید شوند بر امرکه
 عرف بنا ازا را استئام کردد فی الحفیمه اکر نفسی در آن
 محنتکه خود را بذکر اشیاء فانیه وز خادف لایقیه
 جمع آن مشغول نماید هر صاحب بصری عوخرانی شهادت
 میدهد اکر هم انان مخصوص باین آیام معدوده باشد
 او فابل ذکر بخوده و نسبت از حق بطلبید او لیا ایش را
 مؤید فرماید بر اینه باقی و دامنه اتفاق هموالمقدار
 علی ما پیش ازه وهو العفو والکرم دا پنکه در باره و ده
 ضلوع من صعدالی الله نوشته بودند شنیده هم عنان
 الی در باره او بوده و هست اذ شاهد الله باینینی ناآن
 شود و بطران ثبوت مرتب جمیع منتبین اجتتاب و
 جناب سهند رعلیه بجهات را اذ انانث و ذکر دو صیغه
 و بکسر ذکر بخوده و میهنا هم کل نعمت لحاظ عنانی و

فِي بَابِ عَظِيمٍ دَارَ حِلْمٌ بِعُطْلَبِدِ كُلِّ رَايْرِ حَفْظِ مَعَامَاتِ
مُوقَنٌ دَارَ دَاهَهَ وَلَى الْأَمْرِ فِي الدِّينِ وَالْأَخْزَانِ وَالْمُقْتَدِ
عَلَى مَا يُشَاءُ بِسِلْطَانِهِ الْمُهِمْنَ عَلَى مَنْ فِي الْيَمَوَاتِ وَالْأَرْجَانِ
الْبَهَاءُ مِنْ لَدْنَاعِلْبِكِ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى اُولَائِنِ دَاصِفَهَا
الَّذِينَ نَصَرُوا إِمْرِي الْبَدِيعِ

فِي مُحْبُوبِ مَكْرَمِ جَنَابِ هَنْدِ رَعْلِهِ يَمَاءُ اَقْهَهَ الْأَبْعَجِ مَلَاحِظَهُ فَنَّا

بِمِرْبَنِ الْأَنْدَمِ مِنْ الْأَعْظَمِ الْعُلَى الْأَبْعَجِ

الْمَحْدُّهُ الَّذِي نَفَرَدَ بِالْأَمْدَارِ وَنُؤْخَدَ بِالْعَظَمَهُ وَالْأَجَلَ
وَبِجَلَى اَنْلَى مِنْ سَمَّ الْأَبْرَهِ بِنُورِ الْمَحَالِ اَذَا اَنْصَعَى الْغَنَافِ
وَمَطَالِعِ الشُّوفِ وَالْمَجَذِبِ وَالْاِشْتِيَافِ مِنْهُمْ مَنْ فَدَى
لَا شَرِانِهِ اَكْلِيلُ الْمَجَاتِ وَمِنْهُمْ مَنْ اَفَافَ وَفَالَّبَحَانِكَ
بِاِمَالِكَ الْمَبَثَانِ وَالْظَّاهِرِ فِي يَوْمِ الْنِلَافِ اَحْبَتَ اَنْ
اَشَرِبَ رِحْمَى اَثْهَادِهِ اَمَامَ وَجَمَكَ بِاِمْبُوبِ الْعَالَمِ
وَمَفْصُودَ الْأَمَمِ وَارِى فِي سِيلِكَ وَجَنَكَ التَّبُوتِ
الْمِلَوَّهُ وَالْرِّزَاحَ النَّافَذَهُ وَعَزَّزَهُنَّ بِاِمْبُوبِ الْمَفَرَّهِنِ
وَمَفْصُودَ الْعَارِفِنِ لَا اَحْبَتَ اَنْ بَطْرَحَ هَبَكَلِي عَلَى الْفَرَّهِ
وَبِضَيْعَ رَوْحِي فِي اِبَامَكَ بِاِمْزِلِ الْأَبَاثِ وَمَظَاهِرِ الْيَنَانِ

وترى فرعون على متنك احت انت يخضع لمن
 عرف الشهادة الذي به بعوم كل مبت وبيث كل عظم
 وينحرك كل جامد وينطون كل كليل وفتح كل حزن و
 عزتك يا سلطان الوجود وعالم الغيب والشود ان الخادم
 يعلم بالعلم البعين بان الشهادة في ساحة عزك اعظم
 الاعمال ولكن ينفيها من ذلك الا على وامرك الا ظهر الامان
 الا اعظم الايجي استثنى يا ملك الوجود وفنا الفلوبت جئا
 العارفين ونور المقربين بان نكتب لى ولا ولما ائنك اجر
 الذين استشهدوا في سبيلك ثم اجعلنا من الذين بنى وا
 ارادكم مهتكين بارادتك ومن ثبئن بثئنك وقد رأينا
 من فلم تقدر ولا ما يحفظنا عن مكر الذين كفر وابوك و
 يا ائنك وقاموا على ضرك ونضبيح امرك يا رب العالمين
 ومقصودي ومقصود الام استثنى بالاسم الا اعظم
 الذي يضر ب الكل غافر دخاف كل جابر بان يفتح الجنة
 في ظل سدرة فربك لم يعوا ندائك الا على ويطوفوا
 حول عرشك يا مالك انتم الا مشاهد ارب اغفر لهم لا ولهم
 واتجاهم ثم ارزقنا خير كل عالم من عومالك ائنك انت
 الذي لم يمنع كرمك الموجودات ولا الكائنات لا الا

انت المقتدر العليم الحكم وبعد سرخضاً انحنيت بكم
 كه بنار نع بيت دیلم صفر بود ظفر بخت بد چه که احلام
 ذکر محبوب علم بر رؤس هر حرفاً زان منتصوب شفیع
 تعالی هنالی مقام الاعلى که جان بخند و دروان عظاً ناماً
 آکجیم عالم اراده نایبند شرح لذت موحدین و مخلصین
 را که از ذکر و نای المی میرند احصا کنند البته خود را
 عایز مشاهده نایبند و بعد از فراست داطلاقع فصل امام
 عمود نموده بعد از اذن آمام عرش مقصود معرض
 داشت فالم جلت عظمت و عظم کبریاً نه انا نکتر من هندا
 المقام على الذین و فوای پیش ای الله و محمد و ماقضوهها
 و نشکوا بجهاتی ان صعد و ای الله مالک الرثاب با
 سمند را پنکله مبارکه زیاده از حد احصا از فلم ولئن
 چاری معدن لک عالم بیان در جمیع اچان نکارا و دا
 طاب چه که اکثری از ناس غافلند و بطنون واوها
 خود مشغول با مشود بحر قناتم الكتاب هر و میتوقد
 و بسطره ای نجر اعظم غافل و غافی بحمد المی امیت هفطم
 طوبی لمن نشک بر و دبل للغاظین اذ شاء الله جميع دلو
 بروح كلہ بجهة نازه چد پلا مزین و نائز شوند چه هر

نفی فی الحجۃ باوجبات یافت او بر عهد ثابت و محکم
 است چه که ونا پیشی مذامه و الاما نزعنی پیشیه والقصد
 عن پیاره و نور الاطینان فوفی راسه دروح الانقطاع
 بجزئات معه نفس مطئته ثابتیه باین جنود عالم غلوب طا
 فتح غرده و میماید در این ظهو راعظم جنود حنی بی
 سلاح باصلاح عالم نویجه غرده اند لعیری لعیری مسلح
 جنود الی اتفق واحد بوده و هست ملاحظه عاملت کلیه
 عالم را مخترع غرده و میماید هو المفتخر دعلی ما اراده هو
 النائب الغدر دوستان آن ارض را از بیان ظلوم تکبر
 برسان باشد کل بر خدمت امر فیا کشید و بحال اتخاذ د
 استظام و حکمت و بیان عباد دهن را کوشش عفان عطا
 ثابتیه هنده بیان لوحی بجناب نبیل علیه بحائی ارسلا
 شد انشاء الله از عرض آیام وصال را بخطار مذوان
 کوشش ذکر الی هبای کل مرد و را بپیش زندگانی مرتبت
 البهاء علیه و علیکم دعلی کل ثابت من لهم المحمله
 العظیم اینه با عجوب این خادم ثابت این کشمکش
 اینکه موفق شود باین ذکر نداشته ولکن اراده اله
 اراده و معدمت هشتی علی المصباح للغاء وجہ بطبع

مشغول دران حین جمال فدم بیت دیگر نویجه هر موظف
 و بیدار حضور در درد این عبد نال جلت عنا پنه
 پا خادم فأت بعلم در حق دیگران خادم عاجز است
 ذکر اینکه از ملکوت بیان په اصغا نمود فرمی عیال مقصود
 و سلطان غنیم و شهود که در اکثر ایمان حین تزیل
 این عبد را فرج و حزن بثأں اعطا مهیا پند که جریجن
 تعالی شانه بر مقدار آن آکا و فرج از اصغا، المان بد
 منبعه حن جل جلاله و اما حزن از خوف انکه مهاد آپا
 نزک شود و فوق حافظه از حفظ آن عاجز ماند و قدر لعن
 اکر فطره نادر است از عصمه ذکر اموج بحر کاهی هی بله
 این بعد هم نادر لعمر المقصود هو الفادر و عن عجز او نئله
 آن امید فیکل الاحوال اند لموا الغنی المتعال اینکه ذکر
 عجوبان بحات اقام لعبد الرزاق و ملا عبد العظیم عليهما
 بسیاره و عنایته نمودند و همچنین مرائب شوقی و اشنا
 و استقامت شافزاده امراء الله مرقوم داشتند ایشان پند
 چنین باشند بل اند واعظی و ائمی و درمان محل که
 اثربت دارند بجهل خدمت نمیکنند و بجهلیخ ام
 ذلیل حضرت والد ایشان علیه بخلوا الله در حسن عیان

و دستله در ساحت اندس از اقل ایام ناچن مذکور
 بوده و هنندان اثاء الله ایشان بر قدر ایشان مشغله
 پاچیب فوادی آگرامیا این عبد و اخضرت و مسابقه
 فرح و سردمان محدود دباش اشیاء محدوده ظاهر با
 لعمر مقصودنا و مقصود کم غن و هم فخران میان امرک
 مطلع بجور ظاهر و مشری شموس لاعظ و باهر رجن عجموا
 امام و جمهور حاضر و کوژهات باهادی فضل مبذولکه
 بمحکم و بیان مردکان ارض را پیش عطا نمود
 بکمال روح و درجهان بزرگیت اهل امکان مشغول شد
 امید هست که نفحات ایات الهی که هر منصف اعترافت
 بر رضور و عجز از احصایش جمیع ذرات را بحرکت آن
 و بخل من فاثم غایب آن را علی کل شئ فدوی اینکه دار
 چند مجلد کتاب نموده بودند که با اسم رئیس کرده اند
 ارض وارد شده و همچنین مرقوم داشته بودند که در پرداز
 و صحاب نصائح و مواعظ بعضی اشارات درآورده این
 و اشارات غیر واضحه لاپنه لاینه نباشد ممنوع بجهت
 باشد آنچه بکتاب سلطان را مشاهد فرموده اند فجهت
 بلوک اغلها رشد ملاحظه نموده اند لند ره هم شاید بجزه

باشد رب ناصح بسوجب النصح اعظم عنا نصح ورب
 واعظاً بنبره منه الوعظ ان تفصيل را امنا جمال كله
 لمرأته ان القوم في وهم عجب بالبيت العالم بعلم وباليت
 بيرفون داينكه مرقوم داشتيد جناب حاجي عمر ابراهيم
 عليه بحاء الله هم طالب مدن ان كاب شد اند این نظر
 بجهن ظن بوده چه که همچو کان عزوه اند که شاپدار حن
 باشد طوبی له و نعم الله از پیغام نکیر خدمت جنا
 اپشان بر سایند و مذکور داد بد چندی میل این آپاد
 با هرات از سیاره مشتبه الله نازل فولر جل اجلاله با اینها
 المسوچه الى الوجه بکفیت کث اقه المیهن القوم انه اذا قلت
 آپه منها خضعت لها کتب العالم و طاف حولها ملکوت
 الکیان بشهد بذلك الملائلا على والذین بطوون العرش
 فهذا المقام الممنوع انه ظهر واظهر ما كان مکفنا
 في کفر العالم وعمر و فاعل خاتم الحفظ و مسطورا في کتاب
 الله رب ما كان وما يكون بعرفان اسرى الوجود عن
 عرفان العالم و بنور اسمه اشرف الأرض وال تمام ان انت
 معلمون انه فضح باب اللئام بمصالح الافزار و هدى
 الكل اليه ولكن القوم اکثرهم لا يفهمون اینی امثال

ابن بیانات ان فلم اعلی جاری بثا نکه عظم دهم را
 روح بخشد و هبکل ثقب را طران آموخت مقصود
 از ذکر ابن آپات الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مَوْلَانَا
 و سایر دوستان بعنایت حق جل جلاله مطئن باشند
 و بیفین میعنی بدانتد که به این معنی عالم الوجود عن دوسر
 هو المقدار المتعالى الْعَلِيُّ الْمُجْتَمِعُ وابنک مرقوم داشتند
 جانب حاجی محمد ابراهیم مذکور علیه بجهة ائمه اسند
 عنوندند که ذکر ایشان در ساحت امن منع اندس عرض شود و بن
 سئیل با جانب مفرون و بعد از عرض و اصلاح اینکلای
 غالبات از سهاء متریل آپات نازل هوله جل جلاله و عزیزیانه
 بیخ لآندس لآ منع الاعظم ها ابراهیم فرد ذکر فیلاداد
 سمعنا ندانیک در اینا افیالک و فیلهما ان رتبک همو
 الْعَلِيُّ الْجَبَرُ مرتضی ذکر فیلک فی لوح اسمنا المحتشم و آخری
 فی الواح احری ان رتبک همو الفضال الکرم طوبی
 با سمع آپان ولعنت ها افبلت الی افقی ولیدک بما
 اخذت لوحی المیین فذکر فیلک من قلی لآ على عیالا بیعاد
 شئی پیغمد بذلک هذالمظلوم الغریب نتیک به و فی
 باقیل فی الكتاب من لدن علیم حکیم اللہ الحمد بوزیر

فائز شدی و بنکر عن جل جلاله که اعظم از کل خبرات
 منظر کشی حال جمد ناکه شا پد عجایث تفی موافق شوی
 از قبل فرموده م من اجی نساف کانما اجی النام جمیعا
 با سبب نتک نامهید و سبب اشتمال غلوب کرد پدر
 نارسدن ظاهر و مشتعل و نور و جهر لانع با اسم محبوب
 عالمیان ازان نار مشتعل و ازان نور عالم را منور دارد
 آنکه معکم بمعجم و برعی و هو الیمیح المبهر البهاء علیک
 و علی من معلم من الذین سبند را ادھام العیاد مغبلین
 الى الله رب العالمین انتخی الحمد لله ایشان درین
 سنه مکرر بآپان الهی و ذکریش فائز شدند چند کته
 در نظر حضرت و حرق از ایچه نازل شد عالم و آنچه
 در او است با آن معادله تماهد هنیئاً الجناب و مریض الخضر
 و آنکه ذکر جناب طهایشان علیه السلام عز و پر در
 ساخت امنی عرض شد اینکلام عالمیان ازان مکار
 مشیت مقصود عالمیان نازل فوله جل و عز بسی الظاهرا
 الکتور امر و زانه افتاب معانی از خلل سده بیان
 بصورث اینکلام بر ارض پرداز افکن هذایوم کنان
 لغایه منتهی ایل المفرین والموحدین ان اغثمه و لا

لکونوا من الصابرين مبکوا ش حال قبکه در این ایام
بزود عرقان نائز دها مری به عامل انشاء الله از فضل و
عنایت حق جل جلاله نائز کردی با پنجه که بد وام ملک
و ملکوت باقی و دائم او است بینا و ایام دانا
پیغمد و بری و هو التمیع البصیر میک ذر و از اعمال فی
سبله عالی ضایع ثله و تحویل میشد لمراثه جل جلاله
از ادر رجیع عوالم ریاضت نما هد و بان نائز کرد دیگر
نمایند ناکنون اعمال خالصه نزد حافظ این و دیگر
این کنز از خانه این و سارین محفوظ بوده و هست طوبی
لک بنا فریت بذکر المظلوم و جری بامیک رحمی البیان
من فله العزیز الهدیع البهاء علیک و علی کل ثابت
منتفی و هذا ما نزل بجناب ملا جفر علیہ جماعت الله
فوله جل جلاله بسم الائمه الافسان الاعظم باقی
بذکر لک مولی الاماء من هذ الشطر و بد عوک الله
اللهم من الفقیر ان تریح نداء من اقبل اليه و بمحیبه
فضلان من عنی و هو المعنی علام الغنیم هر چیز که داشته
این ریح المعنی غرفت کنان و معانی را مستثیم نمود او از
جوانان فردوس لدعی الله مذکور و مسطور مقام این

ہوم اذ بیان مذکور معلوم طوبی از برای تقیہ که عرض
 را پاند و مقامش را شناخت او از اهل بصر در متظر اکبر
 محبوب نعمان سمع و رُؤای آپات و تبر الکری دوبل
 لمن مثل و غوی البهاء علیک و علی من سمع حنفی مدد
 المتنی و هذا ما ماقول بجناب فیض الله علیہ خواه اقه
 مؤلمه بشارک و شیخا بینی المهممین علی الاماء لازما طرف عنایت
 بیوم منوجه وابواب بیان بوجنت مفتح ماقول مثلی
 باچنگه که صنادیدار پسر و عظیما و علیا آن زان محروم
 شالی ربک العقال و نعلی مولاک الغنی المعنی امری
 جحمد نامید نادر بجهن عالم سراج اهاد را برافروزید و اد
 از باح مختلفه باسم مالک احمد رحمه محفوظ دارد پدر حدیث
 صورت نور عدل طالع و کل فارغ و ازاد مشاهده شوند
 نسله شالی بان بو قید لک علی خدمه امر و پریز علیک
 من سماه و قتلہ برکه من عند امیر طهو العقال الکرم و مقدار
 ماقول بجناب استاد متوی علیہ خواه اقه و اچنه مؤلمه بشارک
 موالیا مهد البیبر بذکر که المظلوم الذی بین فی سبل
 الله رب العالمین و درد علیه ما باح بر الروح الامین
 که من لیالیها طار النوم من العوّن با اکنیت آهای

اصل الغنون الذين منهن واكتاب اقتص عن ورائهم واتبعوا
 سبل المفدين فلذكرة ذكرك لدعى المظلوم وقولك
 هذا اللوح المبين اذا فزت به فهم وفل لك الحمد بالسلطان
 العالم ومالك الام بذا ذكرتني اذا كنت غنياً عن وعن
 في اليمواط والأرضين استللت برحلك التي سببت و
 بانوار وجهك بان تؤتيك على الاستفادة على هذا النباء
 العظيم البهاء عليك وعلى اخليك وعلى الذين فاذدوا
 بذكر الله العزيز الحميد وهذا ما قيل بجناب ميثله
 عليه بحاء الله واحبه فوله جل جلاله وذكر حضنه

^{وهي}
 هو المأمين على ما كان وما يكون يانق فلذكرة عبادته
 الذي فاز بجهود حبي وطار في هواي ذكرنا بالشك من على
 الأعلى الذي بحركته فصل العارفون معنام القداء ان
 ربك لهم بين العلم ان المعصود بهن الفاسدين و
 المذكور بين ذكرها وفان باسمه العظيم باسمه الشر
 فلما ذكره يا بشر بك البر اذن لهم بالمقد
 العليم المحكم ان اسمعوا ندائى وفهموا على ثباتك ما
 نادى منكم في يوم البايج لعراقة لا ينفعكم اليوم شيئاً من
 الا شقاء ولا تشيككم كنوز الأرض والسماء الآية هنا الام

الذى اذا ظهر خضع له ملکوت الاصحاء امرا من لدن فوق
 مدبر كذلك نزلنا الآيات وصرفتها كيف شاء وانا الذي
 اكرم البهاء عليك وعلى اخيك وعلى كل مقبل افضل
 الى الله وشهد بما شهد قبل المخلوق انه لا اله الا أنا الہ رب
 الفرد وهذا ما قرأت بمناب اما جو ادع عليه بحمد الله فله
 جل وعز هو الشاهد الناطق الاعلم يا جو ادان بالظواه
 ثوجه البشك وبن كره بما يبغى به اسمك بين العالم ان زنك
 لموالى العز و الوقاب فنزلنا الآيات واظهرنا البينات
 والقوم اعرضوا بما اتبعوا كل عامل مرئاب طوبى لمن شرك
 بحمد الله ومهما فر و لم لا كل مشرك كفار انا اظهرت زنا
 بمحالبيان امام وجوه العباد منهم من اعرض و منهم من كفر
 ومنهم من عرف و قال لك المجنون رب الارباب اما صوك
 بالعدل في كل الاحوال وبالامانة التي جعلها الله من
 افضل الاعمال ان الذين نازوا اليوم بعرفنا الله

اقثم من اهل الفردوس في الزبر والالواح كذلك زنا
 داسك ما كليل اكيان لفتح وذكر ربك الغنائم
 اغنى طوبى لذى قلب و ذى فؤاد و ذى بصر
 في بحور عنابر الله مخصوص هر هك اذا ماتى مذكور

بحر فضل متاج دازمده بیان و عرفان غرس فرموده
 اپنے که سب قا و استغای من فی العالم است انشاء اللہ
 ابصار بثنا ماهی نامش شوند خدمت کل بکر و سلام
 عرض مبیند از حق جل اجلاله مطلبیم اذ آپا مترله خود
 نار اخاد ما بین احباب مشتعل نماید بثنا نکه کل عروف
 پن کلمه میاهد شوند داز او راف پن مجروح محبویات
 ربنا الّرّحمن لهو المعطی الحبیب بشارت جلد پن میسنه
 مناجات آنچویب که دران ذکر بجد پن عمل و بجد پن
 پیشاف و بجد پن ذکر و بجد پن ندا و بجد پن شکر و بجد
 حمد و بجد پن امثال و بجد پن غفران بود در ساخت امش
 افس اعلی و ذر و ره علیها با صفات مالک اسما فائز
 هذا مانع بره لسان العظام فوله بیارک و شالی پاسند
 عرضت قبل از اظهار اصوات دهای اجابت فائزک
 و مراثب مذکوره در عرضه آنچه بطراد ببول هر
 طوبی لک و لایلک و اتمک ولاخیک ولو زنی ضلعک
 و ورثی الآخری ولا بنائیکا و او رافی والذین
 پیتو نکم حالصال و بجهة الله العزیز البیفع ثم طوبی لک
 بآجده دست عملک و میثا نک و اظہر کشکرک و

حمدك وابرنت ما في قلبك في الشع شه الفرد الواحد
 التعليم الكبير انك مغفور له خطأ بالله من قبل ومن بعد
 ونفع بذلك فضلاً من عندنا وأنا العضال الکريم انشاء الله
 الله اهل ان دهار دا زدخان سطون دا وهم باسم محبو
 امكان حفظ ناشد از حق بطلب شأن دنیار على ما عليه
 ظاهرها بد درین صورت كل از ما پنهن بحسب عما پند
 با پنهن مهند کردند ان دیک لهو الصادق الامین اخون
 الله الحمد که ان محوب با پنهن عرض هنوز فائز است وابن عبد
 از قبل ان محوب بصد هزار لسان وپان میخواهد شکرو
 حمل محبو بعلمه ناما بد ولكن اک در ساعت عز حق جل جلاله
 مقبول افتدى بفضل ما پنهن وبحكم ما پرسید وهو الفرق الفد
 عرض خلوص ایتفاق را خدمت حضرت محوب فواد جنا
 بنیل جلیل عليه بحاجه اقه الاعی بر سارند انشاء الله
 لازال باستفامت بکری بر امر مالک دری فائم ونجیت
 مشغول لبسیم لحضرت کل الذرات هبشه امام وجمه
 مشهودند وخدمت جانب محوب عان جانب فاعتد جواد
 عليه بحاجه اقه وعنه سلام ونکیر بر سارند انشاء الله
 در صحیح اچان اذکور فی بیان شامند وجد کرخی مشغول

و همچنین مخدرا کد دران بیت ساکنند و مخدرا عزیزه
 خانم علیهم و علیها بحاجه اله کل را نکسر میرسانم انشاء الله
 از دفضل و عنایت حق جل جلاله با محبت و پرضی مقید
 و موفق باشند اهل مراد فی عصمت و عظمت مجیع نکسر
 میرسانند البهاء المشرق اللاحق من افق سماء رحمه ربنا
 علی حضرتكم و علی من معکم و علی آنون شربوار حرف
 الائمه شریعت فی هذا اليوم العزیز العظیم خادم فی ۲۷ ربیع
 عرض عرض عزیزه خانم علیها بحاجه اله و فی رسید که بحال
 عرض نبود لذا انشاء الله عرض پسورد و از بعد جواب علی ما
 اراد اله ارسال میکرد و همچنین عرض عرض جانب شیخ باش

هوا لله تعالى شأنه العزة والأ福德اد

که مقصود بر الابی و سرات که کوژ خوان عرفان را
 من غیر نفاوت و ملاحظه شون بر جمیع من علی الأرض عرض
 نبود من الناس من وجد بعد ما اقبل و اخذ بعد ما امر و
 شرب باسمه العزیز الکرم و منهم من اعرض و انکر ای ان
 فام علی اطقاء نور الله رب العالمین ان الصلوة الظاهر
 اللاحقة من افق عنایه اله والسلام المشرق ابا هرثون شطر

رحمة التي سببت الأشباح كلها على سلطان الأصنام
 الذي يبرأ نار الأرض والسماء وعليه الله وأصحابه الذين
 جاهدوا في سبيل الله إلى أن ارتفعت كلها بين الكواكب
 وخضعت لها أعناف العباد وبعد رؤي المحكم الغداة
 نامة محبوب فواد حضرت شيخ عليه ومه ملاحظه مشد
 لله الجليل بطرار صحت وآفبال ومحبت مرتين وفائز مذابن
 خادم فاني أذعن جل جلاله درجبيع اوان واحيان اذعن
 مقامات داسائل وامل وبعد اداء اطلاع فرموده
 مشد فرموده أنا شمل الله رب الأرض والسماء بان
 بوكه وبوقيه وبروز فرج الأرض اتر لولي البرية لا
 الله إلا هو المفتى بالغدر السلام عليه وعلى أخيه
 وعلى أهلهما في القاف ونشله شاعي بان يحفظهما
 من ظلة الدخان انه لهو المفتى على ما بثاء بقوله كن
 هنكون انتي وابنكه ذكر مخدرو آخر جانب اما
 هيرزاعبي را مرغوم داشتند عرض مشد فرموده حسبي
 جلاله جميع عباد اذ ذكر وانتي را مخصوص عرقان خود
 خلق فرموده طوبى اذ بوائنيكه ببيب وعلق خلق
 خود اقام مشد بثأتكه ظلم ظالمين دمدفع مشركون او

از دین‌الهی منع نمود عالم را کفر احاطه نموده و محشر می‌باشد
 با این خبر داده پاپ در لیالی و ایام‌سیار و اصلی و اشرف
 بکمال عجز وابنهای از حق جل جلاله بطلبیم و مثلك
 عنا ثم دوستان خود را بید عنایت حفظ فرمادند و
 از جنود شرک و کفر و شک و درب و ظنون و اوهام
 محفوظ دارد اند علی کلشی فدیر بعیا الورقة سمعت
 حفیض الدین و نیتکت بجا و پل للغافلات والغافلیز
 جانب عیسی را سلام میریاهم واورد ایمروف و صفت
 می‌نمایم اول امر که بر دوستان‌الهی لازم است آنکه
 ملوب را از ضنیمه و بخضا مطهر غایبند و از صفات
 سُبُّی مقدس و متزوج و مبترا دارند و احکام‌الهی را
 بکمال روح در عیان عامل شومند لعمر الله اکر دینوند
 ندائی مظلوم را غنیمی عالم میک وطن مشاهد شود
 والآن بک لسان و ملوب بک طلب طوبی لیتک
 بی‌آینده و اعراض عن کل جا هل بجد اینچی و اینکه دیگر
 اذن از جانب امّة الله نموده بودند این فخر و جب
 ظاهرهم این آیام جا و نیز چه که فرضیه در اطراف
 موجود داسباب منع مشهود از حق جل جلاله سائل

دَأْمَلَ كَهُجَيْعَ عِبَادَتِهِ بِزِيَارَتِ فَاتِرِ مَاهِدِيَّةِ اجْرِ
 زَائِرِينَ دَرِنَامِهِ ثَبَثَ نَاهِدَتِهِ لَهُ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ لِأَنَّهُ
 أَلَا هُوَ الْفَرَدُ الْوَاحِدُ الْعَزِيزُ الْجَبِيرُ وَبِكَانَ مَحْبُوبُهُ
 فِيمَصْلُحُتْ دَامَتْ دِعْلُهُ نَاهِدَكَهُ مَصْلُحُتْ بَاشِدَهُنَّ نَاهِهِ
 دَارِسَالَ دَارِنَدَ دَبَاصُورَتَهُ فَازِدَهُ صُورَتْ بَعْضَهُنَّ رَأَيَ
 أَنَّ الْخَادِمَ بِجَنَافَهُ أَنَّهُ الْفَالْمُحَكَّمُ الْمَأْمُورُ بِهِمَا التِلَامُ
 عَلَيْكُمْ وَرَسَمَهُ أَهْمَهُ وَبِرَكَاتِهِ الْعَابِيَّةُ لِلْمُتَقَبِّلِينَ وَالْمَحْدُودَهُ
 الْعَالَمِينَ خَادِمُ الْبَلَهُ ثَلَاثَهُ شَهْرُ شَعبَانَ الْمُعَظَّمَ

ذَكْرُ مَحْبُوبٍ قَوْا دِجَنَابَ سَهِنَدَ دِعْلَبَهِ بِجَاءَهُ أَنَّهُ مَالِكُ الْفَلَدُ
 فَرِمُودَهُ بِوَدَنَدَ مِنْ عَنَاهِهِ أَنَّهُ وَفَضْلُهِ وَرَسْمُهُ وَجُودُهُ
 وَكَرْهُهُ فِي كُلِّ الْأَجَانِ بِشَرِبِ كُوْثَرِ الْجَهَوَانِ مِنْ كَأْمَرِ عَنَاهِهِ
 رَبِّهِ الْكَرِيمِ وَبِجَنَابِهِ الْفَلَحِ الْمُعَلِّي فِي هَذِهِ الْأَمْرِ الْعَزِيزِ الْبَدِيِّ
 ذَكْرُ شَانَ مَعْرُوضَهُ فُولَهُ جَلَّ وَعَزَّ بِاسْتِعْلَمَكَهُ بِجَانِ
 أَنَّهُ مِنْ جَنَانَ هَذِهِ الْبَحْرِ وَكَوْكَبُ مِنْ كَوَاكِبِ هَذِهِ الْأَيَّاهِ
 وَكَلَهُ مِنْ كَثَابِي الْأَعْظَمِ وَتَهْرُهُ مِنْ تَفَاهَتِ الْجَنَانِ عَلَيْهِ جَلَّ وَعَزَّ
 وَعَنَاهِي فَأَسْتَلَ أَهْمَهُ بِانِ بِخَفْطَهِ بِعَدْرَهُ مِنْ عَنَدِي بِخَفْطَهِ
 مَفَاهِي بِاسْمِهِ الْمُتَدَدِّرِ الْفَدِيمِ أَنْتَي

رویی لجتکم آنقدر دیستخط آن محوب دل و جان
 و در ملکوت بپان عرض شد فرمودند الحمد لله اسم حمد
 علیه بهائی پیتنا پات المی فائزند از بد فدرست درین
 آثار عجیبه ظاهر بعضی ملتفت و برخی غافل از حق طلب
 کل را آکاه فرمادند نا بعد از آن کاهی کواهی دهنند بجهت
 اهل حق بجهت اصلاح عالم و زبده ام ما بین خلق ظاهرا
 شدند ولکن احدی برین مقام علی ما هو علیه آکاه
 نه لذا بعضی از علمای جاهم فتوی دادند بر این پر که
 جنت علیها و فردوس اعلی بنوهر و نور به مشغول نأزال
 فراد و ظلم از این نقوص غافله ظاهر بعضی که این هجری
 هدایت آشامیدند اند بجزله بصر نهاد از برای هیچ کل عما
 و برخی بیشتر دخان از برای اهل امکان حاصل شدند
 ما بین ابصار و مشاهده افواه جمال فان لمم الله چنان
 مشاهد نموده و مسنا هیل که براوی ای حق و اصفهان
 در ارض طاچه وارد آوردند اسم الله را من غیر من
 و کنه بفتواهی این نقوص شر پره خا ظله حبس مفعد نه

و همچنین جناب علی مثیل اکبر علیه بھائی که لازال نام
جا مهل را بسیار علم دعوت مپنهود ند و همچنین جناب ابو القفل
علیه بھائی و جناب رضا علیه بھاء اللہ مالک الاماء
را فدا شنعت الغافلون نارا ولکن آطناها بعد رنه و
سلطانه کذلک فضی الامر من مثیل پا جود جناب سید
وارد و مکویب شیاداعبد حاضر عرض نمود و مظلوم
شطر فصر منوجها الیک با پنکھات نامن از حق جل جلا
بطبلید کل را ہماجیت و پرضی فائز فرماد و ناس را
از شیال غفت جمین آکاھی کٹا ند انہ علی کلئی فدا
اپنکه اراده حضور نمود بد ان اصیر حتی با پنکھ المظلوم
مجبر از دوستان ان ارض را طرانگ پر برسان و یکو
لمرانه از فظر محونش و یہ شوید جمد نما بند که کام
خالص الوجه و ناظرا الى افقه علی از ما و میا ظا هر شود
که فی الحقيقة سبب اعلاک رد اعمال نقوس شاحد
و کواہند پن عالم ب لیان کواھی دھند و پیشت
اخذ نما بند و بخات بخشند نشیانه پان بمحی بہتنا
و بینهم بالزوح والریحان و هو المقدور علی ما پکون و
ما مدد کان انھی الحمد لله عن ایت عجوب حینی ای خسر

دنار برعلم وانه راز اشراق شمس ظاهر و باهر مژده
 ولاست انجیاج مذکر فان مبوده و نیت جناب حبیب
 مکرم افاسید نقی علیه ،، تظریف ما پیش آن محظوظ و
 همچنین نظر با پاک صوم و جوع مزدند و سخن امحض
 جناب شفیع علیه ،، و عنایت در مسید پیک مبارک بود
 هامزاده فرح بخش هنرها لجایه در دستخانه خود ذکر
 انجایی امکن که در ارض رشی پیش حبس نافرمانده بود
 مزده اند ان الخادم بشرالکلل ها طفا ، النار و همچنین
 ذکر سادات خیر علیهم ،، را فرموده بودند شخصی صوص
 احبابی رش علیهم ،، الواقع بدینه منبعه از میل و تعبد
 نازل و حضرت اسماء علیه منکل بجا ایجاد هم ایضاً
 کل را در ساحت اندس معرض داشته بودند و عمل
 طبیب خالصیکه از حضرات سادات علیهم اور ظاهر شد
 و دینی اعطاء و جر خوبی شخص مذکور و همچنین اتفاقی
 شخص دیگر حب المکوّب حضرت اسماء افه بطران بیول
 فائز اینکله علیها ظاهر فرمودند طوبی از برای ان
 نقوی که در این آنها می اتفاق فائز شدند و از برای ان
 مالی که با این فضل فائز کن امنی امر و داده جو

الله علیت بہار بز که صد هزار طویل از برای تقوی که
 بکتاب الہی غشیک جنتند و مان عامل کشند ذکر آیت
 و ذکر پیشکه اسم و دران ساکن بود و تقوی سپکه مجلث
 مشغول بودند و تقوی سپکه بجهت ملافات نمودند بث
 در بجن مذکور که این عبد و امثال اداز ذکر شعاعز و
 فاصر است حمل مقصود عالمیان را که آن تقوی غرض را نافع
 فرمود باخیه که لامثال نه ولا عدل نه بوده ذکر چه عرض
 نماهم از ذکر حضرت عندیب عليه و الا بحی و فیضکه
 خبر بجن ایشان و ساپرد و سنان رسید فذشت
 العبد با ذہال و داء رحمة ربہ الغفور الکریم اکرچہ
 حق شاهد و کواست که بجن و حبس و امثال آن در
 سبیل الہی افضل ادعیال من علی الارض امت چنانچہ
 مکر را پنهان کله علیا از ملکوت پیان استماع شد ولکن
 تقریبعض بمحاب و نار مجتب انان بی اخبار از برای
 مظلومین طلب فرج مینا پدر از حق میطلبیم کل بیانوا
 اطمینان دیگران مرتین فرماید نا از بلا بای ارض کدف
 الحنفیه وجود بیت بی مخفی و لکن ثابت آن دد عالم
 ملک و د فرعون و کتاب علیین محتوى و ثابت خائن

و مضریب نگردند در این ایام در بعض بیانات پیرها
شہادت بمنابع اکبر اعظم است و کهیت امر در این ایام
مذکور و غیر موجود مذهب هر کسی نبوده و متواهد بود
پاپت بالبت کان الخادم فی ارض الصناد و در دعیه
در دعی جوهر ملکوت الائمه و سلطان الشهداء
ولكن الامر فدیه و الفان فی حیره بازی المحدث
ذکر انجای ترشی با ایشان هم شد و سخنها عی ممتد
ایشان رسید و اینچه در مدح و ثنای ایشان نبوده اند
بنا به عرف و زاد بستان معارف منصوع مکرر کی
شان مذکور ولکن ناحیه نظر مجکث ارسال شد و
از رضا این عجدهم چیزی عرض نموده ولکن قلب و
فؤاد و بصر مژوجه و کفی با الله شهیدا و در ذکر من
صلدی الله ظاهر شد اینچه که فاویب را بجز اطهان
کیاند و نقوس را کام ایقان بخشد ظهور دکل
امر مر هون بوفته از حق تعالی شانه سائل و امل
جمع و ابفرح اکبر فائز فرماده و در نظر فضل مردود
ان و تبا الرحمن علی کل شئ فدوی و بالا جا بهز جدی
با محبوی عالم را غفت فروگرفته از اعمال عبا داشت

که دین میهن و شریعت متبدل مرسلین ضعیف شده باشند
که هبکل شریعت ما چن دوی بارض منظر هر چیزی است
اعضای آنرا میراپد واحدی نادر منع نمایند که فائد
بررسی این متصد هزار چشم ناپد نایمیت بینها تو خواهد
از حق بطلبید دین خود را اعانت فرها پس از اعمال
فوم مطابق و موافق شریعت غریبود البته ضعیف
عندهند و با پن ذلت مشاهده عنکشند آگر غافل
و محجوب معذلك تقویمه که الله متكلم نموده اند و الله
مشکلند و فی سبیل الله حمل رزایها و ملاهم الاجل قوت
عالی نموده اند بر ایشان فیام کرده اند و بظلم عالم
بعضی را اخذ و بعضی را تقی و بعضی را جیس و بعضی
را غلب و مثل هر کو مر عذابی نادر ہاره این نقوی مقدار
اجری داشته اند ان الخادم پیشیل الله رب بریان
بپن عباده علی العمل یا امر و ایمه فی کتابه بریجا الائمه
والمرسلین والسلام علی حضرتكم و علی عباد الله الخلصین
والحمد لله رب العالمین عرض دیگر حضرت شیخ علیہ
سلام اقه و عنایا نمود در ہاره جناب حاجی عاجز و ابن
ایشان علیہما و مرتضیو فرموده بودند ایشان اد

از بیل اذن داشتند که نوچه نامند اذن آن الله یعنی
 نامزد کردند و همچنین ذکر و محی نموده بودند اگر نقل بر
 البته بجز از چه که آن محبوب برآمود را این ارض مطلعند
 و این عبد نظر بحکمت مخصوص صاحب دست محبوب جناب
 شیخ علیه من کل ابهاه چیزی عرض ننمود الحمد لله
 مذکورند و بعثایات مخصوص صاحب مخصوص و فائز اللئام
 علیه و رحمه الله و بر کامیخ آدم فیلیل ثانی شهد معاشر الماء

هو الله تعالى شأنه الظاهر واللامدار

الحمد لله والصلوة واللئام على الا نبياء والمرسلين اللهم
 جلهم الله مظاهر فنه و مشارف وجهه ومحابط علمه
 مخازن لثالي عرفانه و مكامن فنا پیمانه و على اولیائهم
 واجاتهم وابناهم ثم الصلوة الظاهر الکامر الشعیة
 المنشئة على سبدهم و مبدئهم و خاتمهم و اخرهم وعلى
 اولاده و صحبه الذين منذ و العالم لأمر الله رب العالمین
 و بعد روایی لذکر کرم الفداء مکتب اخنوب از بروای
 طلب سراجی بود روشن و مهیر و با فہرست و مبحث حاصل
 و بعد از فراشت و اطلاع لدی الوجه عرض شد و همچنین

نامه محبوب فرورد حضرت سرم علیه السلام افقه الایمی د
میخین مکنوب جانب آمیر زاده هدی علیه و مورا کداد بال
در این بودند بشرت اصناف اماق فرمودند این شاء الله
بعنایت المی نائز باشد و فرات ذکر و بیان در شنای
محبوب عالمان از مطلع کلام شان جاری و مارعی خود
چه مقداران نقوس که این خبر را بیان الفا میشود بیش از
حضره حضور علی اثرا و مرثی میشود میگردد و چه مقداران
نقوس که بجزء اصنفه حقیق سدره المی ذفرانش من
و عبرانی نازل ملاحظه میشود اینست که میغزمه این
اصحاب الیمن و اصحاب الشیال امر و ذکل از تغیر صوت
ضریعی دیدن میشوند آلام من شاء الله از صور عالم را
اصاطعه عنده و کل کآن غیار بخل خاویه ملاحظه میشوند
از حق بطلبید که اسرافیل دفع در هیا کل مطر و خیر
بل مد دمید هنکه کل بقیص حیات جدید بدیع نائز
کردند و بالملک لله رتب العالمین ناطق شوند امر و
امت که نکر کل را اخذ عنده طوبی از برای تقیه که
شونا ث بزرادر از منظر اکبر محروم نباخت ندان
اذکر المهدی من قبل المظلوم و غل طوبی لله یا اینک

لـ الـ أـ لـ أـ عـلـىـ وـ فـ صـ دـ تـ الـ فـ صـ الـ أـ لـ أـ ضـىـ وـ الـ زـ دـ
 الـ عـلـيـاـ وـ مـاـ مـنـعـكـ جـنـودـ الـ غـاـ قـلـبـ وـ ضـوـضـاءـ الـ مـعـصـمـ
 انـ اـ حـمـدـ اـ تـهـ بـجـدـ اـ كـفـلـ الـ اـعـظـمـ وـ غـلـ بـ الـ حـىـ وـ قـلـبـ
 وـ جـلـالـكـ وـ جـالـكـ دـرـأـفـكـ وـ رـحـمـكـ وـ سـلـطـانـكـ
 لـ وـ مـكـونـ لـ الـ أـكـونـ مـسـقـبـاـعـنـ الـ عـاـلـمـ وـ لـ وـ بـوـجـهـ الـ
 عـبـدـكـ طـرـفـكـ لـ اـ دـفـعـ عـقـ خـلـمـ الـ أـمـ اـنـ اـنـ الدـىـ
 خـلـفـتـيـ وـ دـرـقـتـيـ وـ اـظـهـرـتـيـ وـ دـيـبـيـتـيـ اـلـ اـنـ يـفـيـ
 بـ اـبـادـىـ الطـافـكـ كـوـسـ عـرـفـانـكـ عـلـىـ شـأـنـ اـمـيلـتـ
 اـلـبـكـ بـغـلـبـيـ وـ فـطـنـ بـذـكـرـكـ لـ اـنـ وـ نـوـجـهـ الـ اـفـ
 ظـهـورـكـ وـ جـمـيـ اـبـرـتـ بـرـايـ مـطـرـوـدـ اـلـسـمـ وـ سـائـرـاـ
 فـ الـبـلـادـ فـ سـبـلـكـ اـسـلـكـ بـاـنـ نـوـيـقـدـ فـ بـكـلـ
 الـأـهـوالـ عـلـىـ مـاـكـنـتـ عـلـيـهـ بـاـمـالـكـ الـ عـزـ وـ الـ جـلـالـ
 وـ سـلـطـانـ الـعـدـدـ وـ الـأـجـلـالـ لـ الـأـلـاـفـ الـفـوـيـ
 الـخـالـبـ الـمـقـنـدـ الـعـدـدـ بـ اـنـتـ كـرـيـمـ تـهـ الحـمـدـ بـعـاـبـتـ حـنـرـ
 جـلـ جـلـالـهـ فـأـثـرـشـدـنـدـ وـ درـسـاحـشـ مـذـكـورـ وـ اـمـدـنـدـ بـهـ
 هـرـحـقـ اـزاـنـ شـهـادـتـ مـهـدـ هـدـبـ ضـلـ وـ رـحـمـتـ وـ عـنـاـ
 اـنـ اـ حـمـدـ اـ تـهـ بـاـنـ نـاـزـ شـوـفـ دـاـنـ نـاـبـشـ بـوـحـ جـلـبـدـ
 كـرـدـنـدـ اـمـرـ عـلـىـ كـلـ شـئـ فـدـبـ اـشـعـارـ مـحـبـ قـلـبـ فـوـادـ

جناب شیخ علیہ بحاء اللہ الابدی در ماحت امنع اند
 عرض شد فرمودند ڈل ہم نا نظر فی شناور اتھ و ذکر کو
 و كذلك نظره عاشق صادق رادر هر چن حالتی است که
 ذکر ش هوی اذ کارا اهل ناسو دن المحمد ھے غرائب ذکر
 از ایشان جاری و عند لب بیان برسدن فتوادش
 معرفہ آنا ذکر ناه بذکر جبل و اوزنالله ما فرست بجهوت
 الارضین نکتر من هذا المقام علیہ و نصلی علی اللہ
 ناذ و ایام اتھ و نتکوا بجله البین اینی تطریا
 بسی محظی جناب حاجی شیخ علیہ بحاء اللہ و هناء
 فی الحفیہ بکمال روح و ریحان مرتین بود کان الحادم
 و چند منه عرف خلوصہ اللہ در بنا و درت منی التیم و
 و الارض و برجو من اتھ ناید و نویشه فی امور
 الدین و الاخرة اتھ علی کلئی عذر ہنیث الله و مریثا
 له عرض دیکرانکه و بمحی در جانی نوشید اند موجود
 است حب الامر با بدی بحضورت سرم علیہ بحاء اللہ الابدی
 برسد که ایشان مبلغ ہ آزادی جناب علیہ بحاء اللہ
 عایشہ برسانند و ہ بجنب انجمنی علیہ ۹۰، که بخیان
 والخدود بر سانتند کل پیغام نومان میشود هر ہنکام دا

بر مانند ذکر حضرت ع داویہ اسلام و موعدهم که در
 سجن قه و فی سبیل الله مسجونند در لیالی دا آنام در
 ساحت امئع افسوس مذکور این عبد خدمت ایشان
 و سلام بکمال خضوع و خشوع مهر ماند الله درهم و
 قه افیالم ولو جراحته جسم طوبی لمم ولن پذیر کرم و
 بجهنم فی سبیل الله رب العالمین در این سنه مبارکه
 مرتفیکه محل بأسا و ضرا و افع او از اهل سجن محبوها
 شد از این فقره عنایات المحبته نسبت با اهل سجن معلوم
 و واضح است طوبی للغافرین و طوبی للمنفرین و
 الحمد لله رب العالمین آگر جواب بعضی از اولیاً ما خبر
 شد و پابثود بأسی نه چه که امتحن حاضرند و بر
 کثر اشغال اکاه و فوی کل ملاحظه حکمت حبیب
 الله العلیم الحکیم ایشان الله این آیام ارسال مثبتود آنچه
 از برای بصر عالم بثابت کمال جواهر است و از برای هیئت
 بنزره فؤاد الامریکه مالک الایجاد خامنی پیغمبر
 عموبیت مکرم حضرت سید علیہ السلام ایضاً ایاعم ملاحظه فرمادند

بسم ربنا الامان من الا عظیم الصلی اللہ علی

الحمد لله الذي ہنطون لیان عظیمه فیکل الاحوال یانقطع

فَبِلْ خَلُقِ الْمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ لِلَّهِ إِلَهًاٌ وَاحِدٌ
الْوَهَابٌ وَأَتَزَلَّ الْكَابٌ فَضْلًا مِنْ هُنَّ دُشَّعْ مِنْهُ
مَا يُنْبَغِي لِلْأَنْدَانِ نَعَلِي الرَّحْنَ مَا لَكَ بِهِمُ الْمَأْبُ وَالْقَلْوَ
وَالْتَّلَامُ عَلَى الَّذِينَ بِهِمْ نَصْرَاقَهُ امْرٌ وَرَفْعَ حَكْمَهُ
وَاتْتَّشِرَأَمَانٌ فِي الْمَالِكِ وَالْبَلْدَانِ وَبَجْدَانِهِ أَنْ مَحْبُوبٌ
أَرْسَالٌ فَرَمَوْدَنْ دَرِسِيدٌ بِإِنْثٍ مَطْلَمْ بِيَانٍ حَمْدَدٌ وَ
ذَكْرُهُنْ مَهْبِطُ سَرِدَ وَابْنِهِاجٌ وَبَعْدَ اذْعِرْضَانْ بِهِنَّكَلَهُ عَلَيْهِ
دِرَافُونَ اعْلَى إِلَيْهِ فَوْلَهُ بِيَارِكَ دَكَلَهُ لَالْخَرْنَ مِنْ شَيْئٍ نُوكَلَفُ
الْأَمْوَرُ عَلَى اللَّهِ الْمَهِنُ الْفَتْقَمُ ثُمَّ أَنْظَرَهُنَّهَا بِالْحَكْمَةِ وَ
الْبَيْانِ اتَّهُرَ بِقَدَدَ وَبِهِلَكَ مَا ارَادَ وَبِجَهِكَ فَضْلًا
مِنْ هُنَّ وَهُوَ الْمَفْنَدُ الْغَنَّالُ نَدِمَنَا ذَكْرَكَ وَ
شَائِلَكَ وَخَضْوَعَكَ وَخَشْوَعَكَ وَابْنِهِالَّكَ وَذَكْرُهُالَّكَ
بِالْأَبْوَصَفِ الْأَغْلَامُ دَشِلَ اللَّهَ بِيَانٍ لَا يُنْعِنُعُ عَنْكُمْ فَرَأَ
رَحْمَهُ الَّتِي سَبَقَتِ الْكَائِنَاتِ الْبَهَاءَ عَلَيْكُنَّ وَعَلَى
أَوْلَبَائِي فِي هَنَاكَ الَّذِينَ مَا حَرَكَهُنَّهُمْ عَوَاصِفَ الْغَافِلُونَ
وَأَنْوَالُهُمْ وَاعْمَالُهُمْ فِي أَيَامِ اتَّهِهِ مَا لَكَنَ الرَّفَابُ اِنْثٍ
دَسْخَنَهُ اِنْخَضَرَتْ جَنِيَّكَهُ دَسِيدَ دَرِجَابُ فَوْنَى الْمَاءُ
بِجَهِلٍ رَفَثَ كَهْ شَاهِدَ بَحْرَى بَعْضُهُنَّا سِمَهُ بَرِسِيدَ چَهَكَهُ

مذکوم است از ساحت افراد با پیشان ذکر عنای بیش
 ظاهر اظهار نشده اگرچه آنچه نازل میشود مشونت بدیگر
 باشد اینکه نظر بحکم ناحال بیعنی چیزی ارسال نشده
 لذا حال با خصوصیات با پیشان و همچنین نقوص که در دست خط
 اینکه اینکه بودند چند لوحی از سماء عنای بیش نازل داری
 با پیشان بر ساخته و مکتب مفضل از آن عبد که حامل
 پیشان اینکه بود از مطرد بکار رفای شد اثاء الله اعظم
 میرید ولکن آن عجوب باشد بپاد سر ناپند بعیان
 اصحاب ارض طاچه اگر دران ارض منشر شود بهم ضریب
 از برای محبوبین و غیرهم چند لوح هم مخصوص دوستان
 آن ارض نازل اثاء الله ارسال میشود و آنها بآن که دد
 دستخط اغجوب ذکر شده بود کل مذکور حق جل جلاله
 نائز شدند کمال عنای بیش بجهت ظاهر و مشهود
 اثاء الله اعظم اشارش در ارض بنای ابراعلام ظاهر و هویها
 کرد اینجا هم خدمت کل اظهار نبی و فقامه نامن مخصوص
 خدمت آنای مکرم جانب بپیش جلیل عليه عجم اثاء الله اعظم
 الکبه و المیسری من افق العفضل على حضرتكم وعلى اولئکه
 افه و اصفهانه اللہ بن مذکور و مرفی العشق دلائل اشاره

والمحمل قه مالك يوم الطلاق خ ادم ١٠ شرح حجر المحرار مرسى
 محبوب كرم جناب نبيل ابن نبيل عليه و و والطافر ملاطف فرقها
 هو الله تعالى شاهد العظمة والأفخار
 المحمل الذي انزل النعمة واتنا ما ندعا ترك من سعادته
 وهي تعبير بكل لسان بشئ وهي النعمة التي من فاذ عالم
 باخذه الجوع ولا يهبه الا ضطراب وفي عرف الامميين
 تعبير بما الحقيقة الاولى والحقيقة الواحدة والثانية
 حبيب مالك الاسماء ومحبوب من في الأرض من الذي
 سلمى محمد صلى الله عليه وسلم بن الوداع
 هو كتاب ختم ببر امر المبعوث والمأب من لدى الله
 المقصد راغزون الوهاب والصلوة والتلام عليه عليه
 الله واصحابه الذين بهم رفت رايات الحسين وذكرا ختم
 الحق وفاض بغير التوقف وعلى الدين عملا بما امره
 بمن لدى الله العليم الحكم وبعد ذلك فاز الخادم الناجي
 بكلكم العالى دليل منه عرف حكم وخلوصكم وخصوصكم
 وخصوصكم شهادة شهد الخادم بما لكم فرضكم بانوار التوحيد
 وعمق التوحيد وسبعين في بحر العروان الى ان ودفعتم
 لؤلؤ البيان ودرجات المعان بسائل الخادم دبره ان

پوئیدکرو پیشکم و پوئیلکم علی ما هجت و پر پی آگه
 فی الحبیفه ان محوب با پن مقام فائز ند ولکن چون دعا
 محبوبت و رضا فوی مقامات اینست که کاه کاه خادم
 با ظهرا را پنکلات جارت مینما بد فی الحبیفه هذامقام
 بپر عظیم ما اطلع بر الاه و بعد از اطلاع وا کاه تلقاء
 وجه عرض شد فرمودند الحق معه ند نطق بالصد
 نشیل الله با ن پوئید عباده علی التبل المخالص والتكلام
 بالصدق وعلی البر والنفوی انر علی کلئی ند بانجی
 و اما در باره جانب حاجی علی اصغر علیه و عنایه
 مرقوم داشتند ذکر ایشان را مکرر محوبی جانب امین
 علیه و عرض نموده اند و مخصوصاً ایشان این ایام
 شمس اذن از افق اراده مشری و لکن چون هو امنقلبت
 و همچنین بحر منقلب صبر اوی اکر دران مدینه و این
 بوقوف نمودند بعدان سکون بوقبه غایبند آگه حافظ
 حق جل جلاله بوده و امواج بحر من غیر اراده اتفک
 هموده و عنینما پد ظاهر نشده و عینشود ولکن معصود
 آنکه در این فصل زمان بحر خالی از نصب و وحشت
 نموده و نیت لذا ذمت ایشان فرد این خادم محبوی

نَرْ دِمْبِينْ فَرْ مُودِنْ أَكْرَشْغَلْيْ بِيرْ سِيدْ كَبِيلَادْ رَاجْدَرْ نَدْ
أَجْرَ لِعَادْ رَهَادْ أَوْ عَنَابْ مِبْسُودْ أَفْرَمْ فَازْ بَخْدَرْ مَلَامْ
وَزْقَنْ بَحْتَ أَنَّهَ الْكَرْزَنْ الْجَكْمَمْ أَنْخَنْ اِبْقَانْ حَمْ حَلْتْ
اِبْشَانْ بَكْبَرْ وَسِلَامْ بِيرْ سَانْدَ عَرْضَ دَبْكَرْ آنْ مَجْوَبْ بَغْبَهْ
عَلْ نَمَا بَنْدَ حَبْ الْأَمْرَ بُودَهْ وَهَتْ چَهْ كَدْ دَرَأَلْ فَرْ نَوْهْ
بَانْقَوسْ مَعْرُوفْ فَرْ خَالِطَهْ كَلْيْ جَاْزَنْ نَرْ چَهْ كَدْ أَموَالْ مَرَدْ
زَدَابْشَانْ وَكَبْرَاءِ أَرْضَ مَنْتَنْظَرْ بَحَانْهَ لَذَا بَانْدَ بَكْلَا
حَكْمَتْ دَفَارْ شَوْدْ بَهْ فَرْ گَنْ هَمْ فَصِيلْ كَفْتَهْ شَدْ مِبْسُودْ
أَنْ رَبْنَا الرَّحْمَنْ لَهُوا لَرْ وَفْ الْعَطْوَفْ هَرَمْ رَكْهَ قَهْ وَافْعَ
شَوْدْ مَجْوَبْ بَهْ وَمَهْمَنْ أَمْتْ بَرَأَمْ دَاهْرِيْ هَذَا مَاسْمَعْ
مِنْ لَانْ مِنْ بَنْطَوْنْ الْبَوْمْ فِي قُطْبَ الْتَّجْنَنْ هَاهْ بَضْطَرْبَهْ
عَفْوُلْ الْضَّعْفَاءِ دَافْنَهْ الْبَلَعَاءِ بَثَارَتْ أَغْرِيْ أَنْكَهْ
دَرْ جَيْهَهْ بَوْمْ سَبْتْ ۱۰ صَفَرْ بُوكَالْ آنْ مَجْوَبْ دَوْحَانْ
بَزَهَارَتْ دَطَوْفَ فَانْ وَبَيْغُولْ مَزَهَنْ الْجَمْرَهْ بَامْ جَنْهَيْ
خَمْ مَكْوَبْ شَدْ الْأَلَامْ الْأَرْفَ مَنْافَنْ دَارَ الْأَلَامْ عَلْ جَنَابَكْمَ
وَعَلَى الَّذِينَ نَتَكَوَا بِالْهَرْدَهْ الْوَنْهَى وَعَمَلُوا بِهَا أَمْرَهَا
بَهْ مِنْ لَدِيِ اللَّهِ مَوْلَى الْوَرْقَى حَمَّادَهْ

فِي ۱۰ شَرْحَ مَفْرُسْ مَائِنَهْ

جَبِ رُوحَنِ جَنَابِ نَبِيلِ بْنِ نَبِيلِ عَلَيْهِ وَالْمَلَكُ الْمُرْسَلُ
الْمُجَبِلُ مَلَكُ الْعَظَمَةِ فَرِهَانِيَّةُ

مَوَالِيَ اللَّهِ شَاعِلِ شَأْنِ الْعَظَمَةِ وَالْأَهْدَادِ

الْمَحْمُدُ اللَّهُ الَّذِي نَوَّرَ الْأَلَافَانِ مِنَ النَّوْرِ الْلَّامِعِ الْمُشْرِقِ مِنَ
أَفْوَى سَمَاوَاتِ الْمَجَازِ وَبِرِّ أَضَاءَتِ الْعَالَمَ وَنَوَّرَ الْأَمَمَ وَظَاهَرَ مَا كَانَ
مَكْنُونًا فِي الْعِلْمِ وَمَسْطُورًا فِي كِتَابِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ
بِجُورِ الصَّلَاةِ وَالصَّلَامِ وَطَطْطَامِ الرَّحْمَةِ وَالْغَرَّةِ وَالشَّاءِعِ
عَلَيْهِ وَعَلَى إِلَهِ وَاصْحَابِهِ الَّذِينَ يَجْمِعُونَ ثُبُوتَ مَا افْتَلَهُ الرَّجُونَ
فِي الْفَرَّانِ وَرَفَعُوا عَلَامَ الْمُهَداَبَهِ بَيْنَ الْأَلَافَانِ وَعَلَى
الَّذِينَ أَتَبَعُوهُ وَعَلَوْا بِكِتابِ اللَّهِ مَالِكِ الْمُبَدَّعِ وَالْمَأْبَعِ
وَبَعْدَ فَدَاجَنْدَبَ الْفَاقِنِ ذَكْرَكَمْ وَشَائِكَمْ وَبِيَاكَمْ
وَمَا ظَاهَرَ مِنْ فُلَكِمْ فِي شَاءِلَهِ وَأَوْلَيَّاهُ وَاصْفَيَّاهُ وَ
سَفَرَكَمْ اسْتَلَهُ شَاعِلِيَّ بَانِ بُوقَنِ الْخَادِمِ عَلَى ذَكْرِ
ذَكْرِهِ وَشَاءِمِهِ اثْنَاهُ وَبَوْلَدَهُ عَلَى الْأَسْفَالِهِ عَلَى حَبَّهُ
وَذَكْرِهِ دَارِعِ الَّذِي شَهَدَ بِأَهْدَانِهِ مِنْ فِي
الْمَلَكِ وَالْمَلَكُوتِ وَبِسَلْطَانِهِ مِنْ فِي الْغَيْبِ الشَّهُودِ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْفَزَّارُ الْوَاحِدُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ يَا جَبِ يُخْلِي

حُبُّتْ نَانِ لَازَالَ دَرْ قَلْبُ وَذَكْرُهُانِ ازْلَانِ جَارِي

وازعن مثلث سیناهم که در بیچ احوال شارانا ماند
 فرماد و در اعمال و افعال و نیگاری و افکاری پنجه
 نمایند آن الخضوع والخیوع والطلب والیؤال من آنکه
 والاجایله من الله ربنا و ربکم در تب من فی التیوان
 والارض اکرا جبارا بن ادفن را بخواهند از خصل عجی
 جل جلاله کل بنت سلامی مر زوف حزب فان با لشنا
 الکبری و پیشرب من صافی کامس الشام و الرهنا و
 حزب پلوری و پیفل اخوی والآخرعلم عند الله
 مالک الوری و لکن از عین میطلبیم کل را مؤبد فرماد
 پانچر مقصود است و موقیع نمایند بجل پانچر در کتاب
 او است امر و ذی الحجه حزب المیحاط و سائون
 محظی میشه میتواند چنانچه میشه فرموده اید بلده
 اسلام را بیها نهای مختلفه اخذ نموده اند و فتن آمد که
 جمع بکمال نویسه و مذکور و عجز و اینها هی خصل اشان
 نمایند که شاپد بحر رحمت بیوج آید و اینها هی خصل اشان
 نمایند و ذکر بیتر میل میشود وضعیت بیوقت پادشاه
 اپنے جاتی مرحومه وارد شد و میشود از خود اینها
 است بقول من فال این همه از نامت نامانی اندام میان

نفکر در عنزت اسلام را ز غلیل غایب که بجهه مقام رسیده
 بود و حال در ذلک دارد. استغفاره العظیم غافلیت
 افول امر بجز من بثاء و پذل من بثاء پوئی و بنیع له
 الخلق دالامر و هو الفوق الغالب المفتدر العلیم الحکیم.
 اگر حکمت افتضایا غایب دوستان آن ارض را ز غلیل این
 قات سلام و تکبر بر ساند این عکس اذ برای کل غایب
 تو فی طلبید و مه طلبید الامر بید بفعل ما بثاء و بحکم
 ما پرید و هو المفتدر العزیز الجب و السلام والرحمة و
 التکبر والبهاء على جنابکم وعلى عباد الله المخلصین والمحبین
 الله رب العالمین کاغذ و غنم گل و پیان نزک و سنبیل که
 ارسال داشتند رسید انشاء الله باسم آنچه ای باش آن بجهه
 غایب و این بروع مقتضی و الحکم الله مالک الفرد خادم
 فی ۲۳ شهر جادوی الارضی خسته

محبوبیت کو من جانب من علیه بجهه الله و عنایا پاشر ملاحظه فی

بیم ز بنا الامنیت الاقدر العلی الایمی

الجل الله الی جعل اسمه الایمی فوزا در حمّه و شرف اور دخدا

الاصحاب الهدى وناراً وفهراً ومهماً لا مل البني والفتحة
 تعالى من ار نهدت باسمه فر ائش المخائين وفر عنزع بذكره
 بيان المشركين ان لهم الفرد الذي ما منعنه جهات الفتن
 ولا سمات الذين كفروا بال يوم والضلالة والبلاء على
 ابني امته درسه الذين اتفقو اما عندهم في سببه وما
 على خدمه امر على شأن انتشار دا بهاته في البلاد واد
 اعلام هدايه بين العباد وبعد سخطه آن محظوظ
 حفي با پن عطشان بجند آنچه را که ذلال خال را و
 نور آفاق را بعد از فرائت واطلاع فصل من صد اعلى عن
 در ساحت امنع افلس عرض شد فرمودند بنویں چنان
 من مظلوم وصیخت مینا پد جمع را بصیر واصطبادر
 وسکته دو فار نبا پد افسوس مفترین و مخلصین از افعان
 ظالمین و عاقلین مکدر شود امثال آن تقوی در هیچ
 محمد و عصر اطاعت امر تقویه اند وبکمال ظلم واعتنا
 بر مظاهر امر امی و مثادی و حق صمدان دارد و در
 آنچه را که کل شنیده اند ولکن عنده از بای این هیچ
 رعایت نداری و شان بنوده و نهیت پا پد دوستان
 در جمیع امور بجهن ثوکل غاہنده و با وقوع بضر کشند و مدد

باره جمیع من على الارض در لیالي و آپا به کمال عجز
 و اینها عنا پشت طلب نما پند که شاپد آن سحر حیوان
 محروم نما نتند ف با مثار مدن اذانته مرزوکی
 شوند و با پدر در کل احیان و صاهای المی را آمام
 عيون مشاهد نما پند و غفلت نکنند نفوس غافله
 بینود شرمه بر اطقاء فور المی فیام نموده اند شایخونو
 اعمال طبیه و اخلاقی مرضته نصرت ناید حق
 بنفسه فادر و فوانا است آنچه اراده نماید فی الحج ظاهر
 موجود است ف در نیش مهمیں ایش بر قدر رنگها و از
 اش غالب بر اراده من فی الارض والثاء و ان
 الظالم پیش نصر علیها بقوه جموده و نحن لیش ننصر علیه
 بالغیری الغوی الغالب الغیر کاذب چهر غری و دید
 بجهه مقام رسید و رفت اچه منفتح بود لمراثه کل فی
 خران میین اکر ناله بکی ازان نفوس اصحاب شود جمیع
 من على الارض بفرع ایند هاشم نفوس پکه این آلام
 فی میبل الله خدمت نموده اند و امر را متزل داده
 و پا تو تجه غرده اند کل در صحنه حمرا از قلم اعلی مذکود
 و مسطور سوق پیکا فهم الله مکافانا حنا و بجزهم

الله جزاً وعظيمها امْرُه على كل شئ فذراني نحي لله الحمد
 بعنایت المحبته فائز بوده وله نبید حب الامر محبوب
 جانب ابن ابی هرقلیه بجامعة الله وعنه بنو نبی داد
 ارض طوفق تھا پند البته چندی خارج شد
 افریب بیقوی بوده و هشت و میز رش را که جانب سخن
 مخصوص ایده الله نبارک و تعالی از باب حقوقدا
 عودند نعماله و طولی له دحال حب الامر آن پنجاه
 نومان که اول حواله شد اگر رسید پیش نومان آن را
 در ارض کاف بخدر معنیه ام حرم علیها بجهة الله الا
 بر مانتد وسی نومان بجانب محبوب ابن ابی هرقلیه
 مالک العذر و از بعد هم انشاء الله میرسد و وجه
 پنج واحد که مخدّره حصلع من صد الى الله علیها بجهة
 از باب حقوقدا و اکن اشنا اند ذکر رسید ا در لوح
 در فهر مخدّره از سکه مشتک نازل و بطراد بیول فائز
 و حب الامر و حبه مذکور را در ارض خا بجانب چهربند
 و حانع عَد علیه بجهة الله و عنایته بر مانتد
 چه که اپسان مدبوغ شد اند و هر چهربند دزدید
 لدعی الله احتمت بر اپسان ظلم و افساد و مبالغی

از اپیان اخراج نموده اند اینکه ذکر آنها مختصر حضرت
 اسم دوم و علیه من کل اجها فرمودند اینکه ارسال شد
 از دستخطها ای اپیان رسید جواب هم دوکر آدمیال
 شد در هر حال جنداقه غالب بوده و خواهد بود دُ
 سجن ذکر اپیان والذین مع حضرته اکثرا وفات بیان
 مخصوص در ساحت امنیت افسوس دامنه مراقب عصمت
 و عظیت جمیع عالی شاهادت میبد هدایت نموده و قدری
 و زهد و صلاح و فلاح اپیان و همچنین بر ظلم و تعدی
 و اعتراض و کنای و نفای نفوی سبک سبب هر جزء
 حق جل جلاله شد اند فرمودند بنویس پا ایما المتن
 الی الوجه در بیان فضای ناس نظر کن اسم الله که بجز صلا
 و اصلاح نخواسته و در لیالی و آیام بخلست انا میگشی
 ذرا کائنات شهادت میبد هند و صدقی و صفا
 و ایمان و دیانت و مظلومیت اپیان و همچنین میگشی
 محبون معدالت عدل را کنایشند و بدون آن عامل
 شدند اینکی ابن عبد نافع در لیالی و آیام اد
 مالک انا میطلبید که اپیان از انجات عطا فرماید و
 لقا معلم و غایب اتفاق ربنا الفضل علی کائی حکم اینکه

در باره حبیب مکرم جناب حکیم علیہ السلام مردم شنید
 اپسان از مدینه کیعنی وارد پیروت شدند و نوچه رام
 نمودند نا حال با این ارض وارد نشدند اند هر چهارشنبه
 ایشان اهله سالم باشند و در ظل عنایت مسیح اپنکه
 در باره مخدوی جناب این علیه بجاء الله و عنایته
 مرفوم داشتند بلی این امورات با ایشان دو فی الجنة
 بکمال همت بر خدمت فیما نمودند اند لبلا درخواست نداشتند
 از حق این خادم فاف می طلبید که ایشان را موبد فرماید
 آگرچه کدام نامه داشت اعظم از اپنکه خدمت شان بیشتر
 نافذ نشد در این ایام مکروری با این عبد نوشته اند
 ایشان اهله جواب لرسال می بود آن محظوظ آگر با ایشان
 چیزی مبنوی نند ذکر عنایت حق را دنبت باشند
 مذکور دادند داماد در باره وجیران و جهر را که موافق
 نمایند آن محظوظ برا در مکرم جناب حاجی خلیل علیه
 داده اند و با این اتفاق نافذ شدند اند ذکر عنایت
 حق بخلیل جلاله در باره ایشان از نبل شد و اپنکه محظوظ
 جناب عب علیه بجاء اهله الابی بآن محظوظ نوشته اند
 در پیش از این خبر شان از ایشان برسد بسیار غریب بیش

بله باراده ایشان و جمیکه خدوم مکرم جناب این
 علیه و برای فرستاده انداز باش حقوقیت که بنا
 بود جناب حاجی علی علیه و بحضور ایح علیه منکر
 بخاء ابجاه برساند و ایشان این مبلغ را بامنوب برسا
 نسبی آنهم از قبل عرض شد که با پدر بکاف و جناب این
 ایجر برسد دیگر چه عرض نمایم از جناب عب علیه
 الله الایمی و ما ورد علیه فی سبیل الله ببار بایشان
 سخت کذ شئه بکطرف ظلم مشرکین و معاندین و بکطرف
 ظلم منافقین داخلین ظلم ثانی اعظم و اکبر چنانچه بعد
 عرض اینقدر در ماحنا منع افسوس لیان عظمت باهن فرد
 ناطق نعم ما آغاز میشان قبل و ظلم ذوی الغرب اشد عذاب
 على المرء من وفع الحرام المحتد فی الحفیہ ایشان این عکس
 ببار من همیز ایز تقویمه بعده دیشه و فرندا در مدد
 با اندانه ذهاب ثبات نمیش کن جنبند های ارض
 احسن ازان نقوس بوده و هستند فی الحفیہ این نقوس
 ناهم این مقام نبودند و از صافی امغان بروند و
 صد هزار شکر محظوظ عالیها زاکه ایشان ام توید فرموده
 سبیل عجیش محل رزایا و بلا این نمود آپنها دارد شده

بوده والی الله راجع اینکه ذکر مخدوم مکرم جناب
 نبیل مسافر علیه بحاء الله و عن آیت فرموده بودند
 عرض شد لله الحمد ایشان بعنایت ناژنند ولدی الوجه
 مذکور بعد از عرض اینکلیه علیها از ملکوت بیان ظاهر
 خواهد بعن اجلاله ایشام الله مؤبد باشند برآینه سزا کارا
 ان اذکرا من قبلى و بشر بر جنی و عن آینی ایشام الله مخنوظ
 باشند و بعنایت حق مرتضی در اینهم معان ذکر شان بیو
 و هست و در دینشان عرفان دهن بینایه مژده است
 منیشاله من لدی المظلوم التهموم اینجی ابن عبد غافر
 ایشان تکبر و سلام پرساند و از حق جل جلاله می طلبید
 ایشان از امئده فرماد برآینه باشی و دامیت و اینکه
 از جناب واحد مکرم امام شیخ محمد علیه بحاء الله ذکر
 نموده بودند ابن ایام عربی ایشان اسطوار رسپلا
 بتوسط حبیب دو حافظ جناب شیخ ابو القاسم علیه بحاء
 الله و ذکر جناب امام شیخ محمد در او بوده از فرار معلوم
 بمحادث مشغولند جواب عربی از هماده عنایت نازل
 ایشام الله ارسال می شود بیشل الخادم دیربان پویان
 علی ذکر و دشنه و خدمت از مرد و بقدر لمه ما پنجه در